ISSN 1977-0804

Uradni list Evropske unije

L 295

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 56

6. november 2013

Vsebina

I *Zakonodajni akti*

UREDBE

★ **Uredba (EU) št. 1051/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o spremembi Uredbe (ES) št. 562/2006 za zagotovitev skupnih pravil o začasni ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah v izrednih razmerah** 1

★ **Uredba (EU) št. 1052/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o vzpostavitvi Evropskega sistema varovanja meja (EUROSUR)** 11

II *Nezakonodajni akti*

UREDBE

★ **Uredba Sveta (EU) št. 1053/2013 z dne 7. oktobra 2013 o vzpostavitvi ocenjevalnega in spremljevalnega mehanizma za preverjanje uporabe schengenskega pravnega reda in razveljavitvi Sklepa Izvršnega odbora z dne 16. septembra 1998 o ustanovitvi stalnega odbora o ocenjevanju in izvajanju Schengenskega sporazuma** 27

Cena: 3 EUR

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) št. 1051/2013 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 22. oktobra 2013

o spremembi Uredbe (ES) št. 562/2006 za zagotovitev skupnih pravil o začasni ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah v izrednih razmerah

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 77(1) in (2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom [1],

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Oblikovanje območja, na katerem je zagotovljeno prosto gibanje oseb prek notranjih meja, je eden od največjih dosežkov Unije. Na območju brez nadzora na notranjih mejah je potreben skupen odziv na razmere, ki resno vplivajo na javni red ali notranjo varnost bodisi tega območja, njegovih delov ali ene ali več držav članic, in sicer tako, da se v izrednih razmerah dovoli začasna ponovna uvedba nadzora na notranjih mejah, ki pa ne ogroža načela prostega gibanja oseb. Glede na učinek, ki bi ga takšni skrajni ukrepi lahko imeli na vse osebe, ki imajo pravico do prostega gibanja na območju brez nadzora na notranjih mejah, bi bilo treba določiti pogoje in postopke za ponovno uvedbo takšnih ukrepov, da se zagotovita njihova izredna narava in upoštevanje načela sorazmernosti. Obseg in trajanje vsake začasne ponovne uvedbe takšnih ukrepov bi morala biti omejena na najmanjšo možno mero, ki je potrebna za odziv na resno grožnjo javnemu redu ali notranji varnosti.

(2) Prosto gibanje oseb na območju brez nadzora na notranjih mejah je ključen dosežek Unije. Ker začasna ponovna uvedba nadzora na notranjih mejah vpliva na prosto gibanje oseb, bi se morale vse odločitve o ponovni uvedbi takšnega nadzora sprejemati v skladu s skupaj dogovorjenimi merili, o čemer bi morala biti Komisija uradno obveščena, ali pa bi morala takšen ukrep priporočiti institucija Unije. V vsakem primeru bi se morala ponovna uvedba nadzora na notranjih mejah še naprej uporabljati izjemoma in le v skrajnem primeru, z natančno določenim obsegom in trajanjem, temeljiti pa bi morala na posebnih objektivnih merilih in oceni o njeni nujnosti, kar bi bilo treba spremljati na ravni Unije. Kadar resna grožnja javnemu redu ali notranji varnosti zahteva takojšnje ukrepanje, bi morala država članica imeti možnost ponovno uvesti nadzor na svojih notranjih mejah za obdobje, ki ne presega desetih dni. Vsakršno podaljšanje tega obdobja je treba spremljati na ravni Unije.

(3) Nujnost in sorazmernost ponovne uvedbe nadzora na notranjih mejah bi bilo treba pretehtati glede na grožnjo javnemu redu ali notranji varnosti, zaradi katere je nastala potreba za takšno ponovno uvedbo nadzora, pretehtati pa bi bilo treba tudi alternativne ukrepe, ki bi se lahko sprejeli na nacionalni ravni, na ravni Unije ali na obeh ravneh, ter učinek takšnega nadzora na prosto gibanje oseb na območju brez nadzora na notranjih mejah.

(4) Ponovna uvedba nadzora na notranjih mejah bi bila izjemoma lahko potrebna v primeru resne grožnje javnemu redu ali notranji varnosti na ravni območja brez nadzora na notranjih mejah ali na nacionalni ravni, zlasti po terorističnih napadih ali grožnjah ali zaradi groženj, ki jih predstavlja organiziran kriminal.

[1] Stališče Evropskega parlamenta z dne 12. junija 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 7. oktobra 2013,

(5) Migracij in velikega števila državljanov tretjih držav, ki prečkajo zunanje meje, samih po sebi ne bi smeli obravnavati kot grožnjo javnemu redu ali notranji varnosti.

(6) V skladu s sodno prakso Sodišča Evropske unije je treba odstopanje od temeljnega načela prostega gibanja oseb razlagati ozko, pojem javnega reda pa predvideva obstoj dejanske, prisotne in dovolj resne grožnje, ki vpliva na enega od temeljnih interesov družbe.

(7) Na podlagi doslej pridobljenih izkušenj v zvezi z delovanjem območja brez nadzora na notranjih mejah in da bi pripomogla k zagotavljanju usklajenega izvajanja schengenskega pravnega reda, Komisija lahko oblikuje smernice za ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah v primerih, ko je takšen ukrep potreben na začasni osnovi in v primerih, ko je potrebno takojšnje ukrepanje. Te smernice bi morale vsebovati jasne kazalnike za lažjo oceno, katere so tiste okoliščine, ki bi lahko resno ogrožale javni red ali notranjo varnost.

(8) Kadar so v ocenjevalnem poročilu, pripravljenem v skladu z Uredbo Sveta (EU) št. 1053/2013 z dne 7. oktobra 2013 o vzpostavitvi ocenjevalnega in spremljevalnega mehanizma za preverjanje uporabe schengenskega pravnega reda ([1]), ugotovljene resne pomanjkljivosti pri izvajanju nadzora na zunanjih mejah in da se zagotovi upoštevanje priporočil, sprejetih na podlagi navedene Uredbe, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila, da bi lahko ocenjeni državi članici priporočila, naj sprejme posebne ukrepe, kot so razporeditev skupin Evropskih mejnih policistov, predložitev strateških načrtov oziroma – kot skrajni ukrep in ob upoštevanju resnosti razmer – zaprtje določenega mejnega prehoda. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije ([2]). V skladu s členom 2(2)(b)(iii) navedene uredbe se uporablja postopek pregleda.

(9) Začasna ponovna uvedba nadzora na določenih notranjih mejah, izvedena na podlagi posebnega postopka na ravni Unije, bi lahko bila utemeljena tudi v primeru izrednih okoliščin in kot skrajni ukrep, kadar je ogroženo splošno delovanje območja brez nadzora na notranjih mejah zaradi trajnih resnih pomanjkljivosti v zvezi z nadzorom na zunanjih mejah, ugotovljenih v okviru strogega ocenjevalnega postopka v skladu s členoma 14 in 15 Uredbe (EU) št. 1053/2013, kadar bi te okoliščine resno ogrožale javni red ali notranjo varnost na tem območju ali delu tega območja. Takšen poseben postopek za začasno ponovno uvedbo nadzora na določenih notranjih mejah bi se pod enakimi pogoji lahko začel tudi takrat, ko ocenjevana država članica hudo zanemarja svoje obveznosti. Zaradi politične občutljivosti takšnih ukrepov, ki se nanašajo na nacionalne izvršne in izvršilne pristojnosti glede nadzora na notranjih mejah, bi bilo treba izvedbena pooblastila za sprejetje priporočil po tem posebnem postopku na ravni Unije prenesti na Svet, ki ukrepa na predlog Komisije.

(10) Preden se sprejme priporočilo o začasni ponovni uvedbi nadzora na določenih notranjih mejah, bi bilo treba pravočasno v celoti preučiti vse možnosti uporabe ukrepov za reševanje nastalih razmer, tudi prek pomoči organov, uradov in agencij Unije, kot sta Evropska agencija za upravljanje operativnega sodelovanja na zunanjih mejah držav članic Evropske unije (Frontex), ustanovljena z Uredbo Sveta (ES) št. 2007/2004 ([3]), ali Evropski policijski urad (Europol), ustanovljen s Sklepom Sveta 2009/371/PNZ ([4]), ter ukrepov tehnične in finančne pomoči na nacionalni ravni, ravni Unije ali na obeh ravneh. Kadar so ugotovljene resne pomanjkljivosti, Komisija lahko zagotovi ukrepe finančne pomoči, s katerimi pomaga zadevni državi članici. Vsa priporočila Komisije in Sveta bi morala temeljiti na potrjenih informacijah.

(11) Komisija bi morala imeti možnost sprejeti izvedbene akte, ki se uporabljajo takoj, kadar je to potrebno iz izredno nujnih razlogov v ustrezno utemeljenih primerih v zvezi s potrebo po podaljšanju nadzora na notranjih mejah.

(12) Ocenjevalna poročila in priporočila iz členov 14 in 15 Uredbe (EU) št. 1053/2013 bi morala biti podlaga za uvedbo posebnih ukrepov v primeru resnih pomanjkljivosti v zvezi z nadzorom na zunanjih mejah, in posebnega postopka v primeru izrednih okoliščin, ki ogrožajo splošno delovanje območja brez nadzora na notranjih mejah, kot je določeno v tej uredbi. Da bi se prepričale o pravilni uporabi te uredbe, države članice in Komisija skupaj izvajajo redna, objektivna in nepristranska ocenjevanja, ki jih Komisija usklajuje v tesnem sodelovanju z državami članicami. Ocenjevalni mehanizem sestavljajo naslednji elementi: večletni in letni ocenjevalni programi,

([1]) Glej stran 27 tega Uradnega lista.
([2]) UL L 55, 28.2.2011, str. 13.
([3]) Uredba Sveta (ES) št. 2007/2004 z dne 26. oktobra 2004 o ustanovitvi Evropske agencije za upravljanje in operativno sodelovanje na zunanjih mejah držav članic Evropske unije (UL L 349, 25.11.2004, str. 1).
([4]) Sklep Sveta 2009/371/PNZ z dne 6. aprila 2009 o ustanovitvi Evropskega policijskega urada (Europol) (UL L 121, 15.5.2009, str. 37).

napovedani in nenapovedani obiski na kraju samem, ki jih opravi manjša skupina predstavnikov Komisije in strokovnjakov, imenovanih s strani držav članic, poročila o izidu ocenjevanja, ki jih sprejme Komisija, in priporočila za odpravo pomanjkljivosti, ki jih Svet sprejme na predlog Komisije, ustrezni nadaljevalni ukrepi, spremljanje in poročanje.

(13) Ker se cilj te uredbe, in sicer zagotovitev skupnih pravil o začasni ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah v izrednih razmerah, lahko doseže le na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

(14) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola (št. 22) o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča niti se v njej ne uporablja. Ker ta uredba nadgrajuje schengenski pravni red, se Danska v skladu s členom 4 navedenega protokola v šestih mesecih od dne, ko Svet sprejme to uredbo, odloči, ali bo to uredbo prenesla v svoje nacionalno pravo.

(15) Ta uredba predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda pri katerem Združeno kraljestvo ne sodeluje v skladu s Sklepom Sveta 2000/365/ES z dne 29. maja 2000 o prošnji Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske za sodelovanje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda [1]. Združeno kraljestvo torej ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zanj ni zavezujoča in se v njem ne uporablja.

(16) Ta uredba predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda pri katerem Irska ne sodeluje v skladu s Sklepom Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske, da sodeluje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda [2]. Irska torej ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.

(17) Ta uredba predstavlja za Islandijo in Norveško razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško o pridružitvi obeh k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda [3], ki spadajo na področje iz točke A člena 1 Sklepa Sveta 1999/437/ES [4] o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo navedenega sporazuma.

(18) Ta uredba predstavlja za Švico razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda [5], ki spadajo na področje iz točke A člena 1 Sklepa 1999/437/ES v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2008/146/ES [6].

(19) Ta uredba predstavlja za Lihtenštajn razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Protokola, podpisanega med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda [7], ki spadajo na področje iz točke A člena 1 Sklepa 1999/437/ES v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2011/350/EU [8].

(20) Za Ciper ta uredba predstavlja akt, ki temelji na schengenskem pravnem redu oziroma je z njim kako drugače povezan v smislu člena 3(2) Akta o pristopu iz leta 2003.

(21) Za Bolgarijo in Romunijo ta uredba predstavlja akt, ki temelji na schengenskem pravnem redu oziroma je z njim kako drugače povezan v smislu člena 4(2) Akta o pristopu iz leta 2005.

(22) Za Hrvaško ta uredba predstavlja akt, ki temelji na schengenskem pravni redu oziroma je z njim kako drugače povezan v smislu člena 4(2) Akta o pristopu iz leta 2011.

[1] UL L 131, 1.6.2000, str. 43.
[2] UL L 64, 7.3.2002, str. 20.
[3] UL L 176, 10.7.1999, str. 36.
[4] UL L 176, 10.7.1999, str. 31.
[5] UL L 53, 27.2.2008, str. 52.
[6] UL L 53, 27.2.2008, str. 1.
[7] UL L 160, 18.6.2011, str. 21.
[8] UL L 160, 18.6.2011, str. 19.

(23) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, uveljavljena zlasti z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah, vključno s svobodo gibanja oseb in prebivanja. To uredbo je treba izvajati v skladu s temi pravicami in načeli.

(24) Uredbo (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) [1] bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 562/2006 se spremeni:

(1) v naslovu II se doda naslednje poglavje:

„*POGLAVJE IVa*

Posebni ukrepi v primeru resnih pomanjkljivosti v zvezi z nadzorom na zunanjih mejah

Člen 19a

Ukrepi na zunanjih mejah in podpora agencije

1. Kadar so v ocenjevalnem poročilu, pripravljenem na podlagi člena 14 Uredbe Sveta (EU) št. 1053/2013 z dne 7. oktobra 2013 o vzpostavitvi ocenjevalnega in spremljevalnega mehanizma za preverjanje uporabe schengenskega pravnega reda (*), ugotovljene resne pomanjkljivosti pri izvajanju nadzora na zunanjih mejah in da se zagotovi upoštevanje priporočil iz člena 15 navedene uredbe, lahko Komisija ocenjevani državi članici z izvedbenim aktom priporoči, naj sprejme določene posebne ukrepe, ki lahko vključujejo enega ali oba od naslednjih ukrepov:

(a) razporeditev skupin Evropskih mejnih policistov v skladu z Uredbo (ES) št. 2007/2004;

(b) predložitev strateških načrtov, ki temeljijo na oceni tveganja, vključno z informacijami o razporeditvi osebja in opreme, v presojo agenciji.

Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 33a(2).

2. Komisija redno obvešča odbor, ustanovljen na podlagi člena 33a(1), o napredku pri izvajanju ukrepov iz odstavka 1 tega člena in njegovem vplivu na ugotovljene pomanjkljivosti.

O tem ustrezno obvešča tudi Evropski parlament in Svet.

3. Kadar je v ocenjevalnem poročilu iz odstavka 1 ugotovljeno, da je ocenjevana država članica hudo zanemarjala svoje obveznosti in mora zato v treh mesecih poročati o izvajanju ustreznega akcijskega načrta v skladu s členom 16(4) Uredbe (EU) št. 1053/2013, ter kadar Komisija po preteku trimesečnega obdobja ugotovi, da se stanje ne izboljšuje, lahko začne postopek iz člena 26 te uredbe, kadar so izpolnjeni vsi pogoji za to.

(*) UL L 295, 6.11.2013, str. 27.“;

(2) členi 23 do 27 se nadomestijo z naslednjim:

„*Člen 23*

Splošni okvir začasne ponovne uvedbe nadzora na notranjih mejah

1. Kadar se na območju brez nadzora na notranjih mejah pojavi resna grožnja javnemu redu ali notranji varnosti v državi članici, lahko ta država članica izjemoma ponovno uvede nadzor meje na vseh ali določenih delih svoje notranje meje za določeno obdobje do največ 30 dni, ali za čas predvidenega trajanja resne grožnje, če ta traja več kot 30 dni. Obseg in trajanje začasne ponovne uvedbe nadzora na notranjih mejah ne presegata tega, kar je nujno potrebno glede na resnost grožnje.

2. Nadzor na notranjih mejah se ponovno uvede le v skrajnem primeru ter v skladu s členi 24, 25 in 26. V vsakem primeru, ko se odloča o ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah na podlagi člena 24, 25 oziroma 26, se upoštevajo merila iz člena 23a oziroma 26a.

3. Če resna grožnja javnemu redu ali notranji varnosti v zadevni državi članici traja dlje kot obdobje iz odstavka 1 tega člena, lahko ta država članica večkrat za obdobje do 30

[1] UL L 105, 13.4.2006, str. 1.

dni podaljša nadzor na svojih notranjih mejah, ob upoštevanju meril iz člena 23a in v skladu s postopkom iz člena 24, in sicer iz istih razlogov, kot so navedeni v odstavku 1 tega člena, in ob upoštevanju morebitnih novih elementov.

4. Celotno trajanje ponovno uvedenega nadzora na notranjih mejah, vključno s podaljšanji iz odstavka 3 tega člena, ni daljše od šestih mesecev. V primeru izrednih okoliščin iz člena 26 se lahko to celotno obdobje podaljša na največ dve leti v skladu s prvim odstavkom navedenega člena.

Člen 23a

Merila za začasno ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah

Kadar se država članica v skladu s členom 23 ali 25(1) odloči, da v skrajnem primeru začasno ponovno uvede nadzor na eni ali več notranjih mejah ali na njihovih delih, ali da podaljša tako ponovno uvedbo, oceni, v kolikšni meri se lahko s takšnim ukrepom ustrezno odpravi grožnja javnemu redu ali notranji varnosti, ter oceni sorazmernost ukrepa glede na zadevno grožnjo. Pri pripravi take ocene država članica upošteva zlasti naslednje:

(a) verjetni učinek groženj na njen javni red ali notranjo varnost, tudi po terorističnih napadih ali grožnjah, vključno s tistimi, ki jih predstavlja organiziran kriminal;

(b) verjetni učinek takšnega ukrepa na prosto gibanje oseb v območju brez nadzora na notranjih mejah.

Člen 24

Postopek za začasno ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah na podlagi člena 23(1)

1. Kadar država članica načrtuje ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah na podlagi člena 23(1), o tem najpozneje v štirih tednih pred načrtovano ponovno uvedbo ali v krajšem obdobju, kadar so okoliščine, zaradi katerih je treba ponovno uvesti nadzor na notranjih mejah, znane manj kot štiri tedne pred načrtovano ponovno uvedbo, uradno obvesti ostale države članice in Komisijo. V ta namen jim država članica zagotovi naslednje informacije:

(a) razloge za predlagano ponovno uvedbo, vključno z vsemi ustreznimi podrobnimi podatki o dogodkih, ki resno ogrožajo njen javni red ali notranjo varnost;

(b) obseg predlagane ponovne uvedbe, s posebno navedbo dela ali delov notranjih meja, na katerih je treba ponovno uvesti nadzor meje;

(c) imena odobrenih mejnih prehodov;

(d) datum in trajanje načrtovane ponovne uvedbe;

(e) kadar je ustrezno, ukrepe, ki naj bi jih sprejele ostale države članice.

Uradno obvestilo na podlagi prvega pododstavka lahko predložita tudi dve ali več držav članic skupaj.

Če je potrebno, lahko Komisija od zadevne države članice oziroma zadevnih držav članic zahteva dodatne informacije.

2. Informacije iz odstavka 1 se posredujejo Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, kot se o njih uradno obvesti ostale države članice in Komisijo v skladu z navedenim odstavkom.

3. Država članica, ki poda uradno obvestilo na podlagi odstavka 1, lahko, kadar je potrebno in v skladu z nacionalnim pravom, sklene, da dele informacij označi kot tajne.

Takšna označba ni razlog, da Komisija informacij ne bi mogla dati na razpolago Evropskemu parlamentu. Pošiljanje in ravnanje z informacijami in dokumenti, ki se Evropskemu parlamentu pošljejo na podlagi tega člena, je skladno s pravili o pošiljanju tajnih podatkov in ravnanju z njimi, ki se uporabljajo za izmenjavo podatkov med Evropskim parlamentom in Komisijo.

4. Po prejemu uradnega obvestila države članice na podlagi odstavka 1 tega člena in za namen posvetovanja iz odstavka 5 tega člena lahko Komisija ali katera koli druga država članica brez poseganja v člen 72 Pogodbe o delovanju Evropske unije poda mnenje.

Če ima Komisija na podlagi informacij iz uradnega obvestila ali dodatnih prejetih informacij pomisleke glede nujnosti ali sorazmernosti načrtovane ponovne uvedbe nadzora na notranjih mejah ali če meni, da bi bilo ustrezno v zvezi z nekim vidikom uradnega obvestila opraviti posvetovanje, o tem poda mnenje.

5. O informacijah iz odstavka 1 ter o kateremkoli mnenju Komisije ali države članice na podlagi odstavka 4, se posvetujejo – po potrebi tudi na skupnih srečanjih – država članica, ki načrtuje ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah, ostale države članice, zlasti tiste, ki jih taki ukrepi neposredno zadevajo, in Komisija, da bi po potrebi organizirale vzajemno sodelovanje držav članic ter preučile sorazmernost ukrepov glede na dogodke, zaradi katerih je treba ponovno uvesti nadzor meje, in grožnjo javnemu redu ali notranji varnosti.

6. Posvetovanje iz odstavka 5 se opravi vsaj deset dni pred načrtovanim datumom ponovne uvedbe nadzora meje.

Člen 25

Poseben postopek v primerih, ki zahtevajo takojšnje ukrepanje

1. Kadar je zaradi resne grožnje javnemu redu ali notranji varnosti v državi članici potrebno takojšnje ukrepanje, lahko zadevna država članica izjemoma takoj ponovno uvede nadzor na notranjih mejah za določeno obdobje do deset dni.

2. Kadar država članica ponovno uvede nadzor na notranjih mejah, hkrati ustrezno uradno obvesti ostale države članice in Komisijo ter jim zagotovi informacije iz člena 24(1) in navede razloge, ki upravičujejo uporabo postopka, določenega v tem členu. Komisija se lahko takoj po prejemu uradnega obvestila posvetuje z ostalimi državami članicami.

3. Če resna grožnja javnemu redu ali notranji varnosti traja dlje, kot je določeno v odstavku 1, se lahko država članica odloči podaljšati nadzor na notranjih mejah za večkratna obdobja do 20 dni. Pri tem zadevna država članica upošteva merila iz člena 23a, vključno s posodobljeno oceno nujnosti in sorazmernosti ukrepa, ter upošteva morebitne nove elemente.

V primeru takšnega podaljšanja se smiselno uporabljajo določbe člena 24(4) in (5), posvetovanje pa se opravi takoj potem, ko so bile Komisija in države članice uradno obveščene o odločitvi o podaljšanju.

4. Brez poseganja v člen 23(4) celotno trajanje ponovno uvedenega nadzora na notranjih mejah, ki vključuje začetno obdobje iz odstavka 1 in vsa podaljšanja iz odstavka 3, ni daljše od dveh mesecev.

5. Komisija o uradnih obvestilih, podanih na podlagi tega člena, nemudoma obvesti Evropski parlament.

Člen 26

Poseben postopek v primeru izrednih okoliščin, ki ogrožajo splošno delovanje območja brez nadzora na notranjih mejah

1. V izrednih okoliščinah, ko je ogroženo splošno delovanje območja brez nadzora na notranjih mejah zaradi trajnih resnih pomanjkljivosti v zvezi z nadzorom na zunanjih mejah, kot je določeno v členu 19a, in če te okoliščine resno ogrožajo javni red ali notranjo varnost na območju brez nadzora na notranjih mejah ali na delih tega območja, se lahko ponovno uvede nadzor na notranjih mejah v skladu z odstavkom 2 tega člena za obdobje do šest mesecev. To obdobje se lahko podaljša največ trikrat za nadaljnje obdobje do šest mesecev, če izjemne okoliščine še trajajo.

2. V skrajnem primeru in kot ukrep za varovanje skupnih interesov na območju brez nadzora na notranjih mejah, kadar z vsemi drugimi ukrepi, zlasti tistimi iz člena 19a(1), ni mogoče učinkovito ublažiti ugotovljene resne grožnje, lahko Svet eni ali več državam članicam priporoči, naj se odločijo ponovno uvesti nadzor na svoji celotni notranji meji ali na njenih določenih delih. Priporočilo Sveta temelji na predlogu Komisije. Države članice lahko zahtevajo, da Komisija takšen predlog posreduje Svetu v priporočilo.

Svet v svojem priporočilu navede vsaj informacije iz točk (a) do (e) člena 24(1).

Svet lahko priporoči podaljšanje v skladu s pogoji in postopki, določenimi v tem členu.

Preden država članica v skladu s tem odstavkom ponovno uvede nadzor na svoji celotni notranji meji ali na določenih njenih delih, o tem ustrezno uradno obvesti ostale države članice ter Evropski parlament in Komisijo.

3. V primeru, da država članica ne izvede priporočila iz odstavka 2, o svojih razlogih nemudoma pisno obvesti Komisijo.

Komisija v takšnem primeru Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem oceni razloge, ki jih je navedla zadevna država članica, in posledice za varovanje skupnih interesov na območju brez nadzora na notranjih mejah.

4. Na podlagi ustrezno utemeljenih nujnih razlogov, povezanih z razmerami, v katerih so okoliščine, zaradi katerih je treba podaljšati nadzor na notranjih mejah v skladu z odstavkom 2, znane manj kot 10 dni pred koncem predhodnega obdobja ponovne uvedbe nadzora, lahko Komisija sprejme vsa potrebna priporočila z izvedbenimi akti, ki se uporabljajo takoj, v skladu s postopkom iz člena 33a(3). V roku 14 dni po sprejetju takšnih priporočil Komisija predloži Svetu predlog priporočila v skladu z odstavkom 2.

5. Ta člen ne posega v ukrepe, ki jih države članice lahko sprejmejo v primeru resne grožnje javnemu redu ali notranji varnosti na podlagi členov 23, 24 in 25.

Člen 26a

Merila za začasno ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah v primeru izrednih okoliščin, ki ogrožajo splošno delovanje območja brez nadzora na notranjih mejah

1. Kadar Svet kot skrajni ukrep v skladu s členom 26(2) priporoči začasno ponovno uvedbo nadzora na eni ali več notranjih mejah ali na njihovih delih, oceni tudi, v kolikšni meri se lahko s takšnim ukrepom ustrezno odpravi grožnjo javnemu redu ali notranji varnosti na območju brez nadzora na notranjih mejah, ter sorazmernost ukrepa glede na to grožnjo. Ta ocena temelji na podrobnih informacijah, ki jih predloži(jo) zadevna(-e) država(-e) članica(-e) in Komisija, in na vseh drugih pomembnih informacijah, vključno z vsemi informacijami, pridobljenimi na podlagi odstavka 2 tega člena. Pri pripravi takšne ocene se upošteva zlasti naslednje:

(a) razpoložljivost ukrepov tehnične ali finančne pomoči, ki bi se lahko ali so se uporabili na nacionalni ravni, na ravni Unije ali na obeh ravneh, vključno s pomočjo organov, uradov ali služb Unije, kot je agencija, Evropski azilni podporni urad, ustanovljen z Uredbo (EU) št. 439/2010 Evropskega parlamenta in Sveta (*), ali Evropski policijski urad (Europol), ustanovljen s Sklepom Sveta 2009/371/PNZ (**), ter v kolikšni meri se bo verjetno lahko s takšnimi ukrepi ustrezno odpravilo grožnjo javnemu redu ali notranji varnosti na območju brez nadzora na notranjih mejah;

(b) sedanji in verjetni prihodnji učinek morebitnih resnih pomanjkljivosti v zvezi z nadzorom na zunanjih mejah, ugotovljenih v ocenjevanjih na podlagi Uredbe (EU) št. 1053/2013, ter v kolikšni meri takšne resne pomanjkljivosti resno ogrožajo javni red ali notranjo varnost na območju brez nadzora na notranjih mejah;

(c) verjetni učinek ponovne uvedbe nadzora na notranjih mejah na prosto gibanje oseb v območju brez nadzora na notranjih mejah.

2. Komisija lahko pred sprejetjem predloga priporočila Sveta v skladu s členom 26(2):

(a) pozove države članice, agencijo, Europol ali druge organe, urade ali agencije Unije, naj ji posredujejo dodatne informacije;

(b) opravi inšpekcijske obiske na kraju samem ob pomoči strokovnjakov iz držav članic ter agencije, Europola ali drugih pristojnih organov, uradov ali agencij Unije, da bi pridobila ali preverila informacije, ki so pomembne za to priporočilo.

Člen 27

Obveščanje Evropskega parlamenta in Sveta

Komisija in zadevna država članica ali zadevne države članice takoj, ko je to mogoče, obvestijo Evropski parlament in Svet o razlogih, ki bi lahko zahtevali uporabo člena 19a in členov od 23 do 26a.

(*) UL L 132, 29.5.2010, str. 11.
(**) UL L 121, 15.5.2009, str. 37.“;

(3) člena 29 in 30 se nadomestita z naslednjim:

„*Člen 29*

Poročilo o ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah

V roku štirih tednov od odprave nadzora na notranjih mejah država članica, ki je izvajala nadzor na notranjih mejah, Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji predloži poročilo o ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah, v katerem predstavi zlasti prvotno oceno in upoštevanje meril iz členov 23a, 25 in 26a, izvajanje kontrol, praktično sodelovanje s sosednjimi državami članicami, posledični učinek na prosto gibanje oseb ter učinkovitost ponovne uvedbe nadzora na notranjih mejah, vključno z naknadno oceno sorazmernosti ponovne uvedbe nadzora meje.

Komisija lahko poda mnenje o tej naknadni oceni začasne ponovne uvedbe nadzora na eni ali več notranjih mejah ali na njihovih delih.

Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu najmanj enkrat na leto predloži poročilo o delovanju območja brez nadzora na notranjih mejah. Poročilo vsebuje seznam vseh odločitev o ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah, ki so bile sprejete v zadevnem letu.

Člen 30

Obveščanje javnosti

Komisija in zadevna država članica o odločitvi o ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah usklajeno obvestita javnost ter navedeta zlasti začetek in konec trajanja takšnega ukrepa, razen če obstajajo pomembni varnostni razlogi, da se to ne stori.“;

(4) vstavi se naslednji člen:

„*Člen 33a*

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (*).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011. Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 8 Uredbe (EU) št. 182/2011 v povezavi s členom 5 Uredbe.

(*) UL L 55, 28.2.2011, str. 13.“;

(5) vstavi se naslednji člen:

„*Člen 37a*

Ocenjevalni mehanizem

1. V skladu s Pogodbo o delovanju Evropske unije in Pogodbo o Evropski uniji ter brez poseganja v njune določbe o postopku zaradi kršitve se izvajanje te uredbe s strani posameznih držav članic oceni s pomočjo ocenjevalnega mehanizma.

2. Pravila o ocenjevalnem mehanizmu so določena v Uredbi (EU) št. 1053/2013. V skladu s tem ocenjevalnim mehanizmom države članice in Komisija, da bi se prepričale o pravilni uporabi te uredbe, skupaj izvajajo redna, objektivna in nepristranska ocenjevanja, ki jih usklajuje Komisija v tesnem sodelovanju z državami članicami. V okviru tega mehanizma manjša skupina, ki jo sestavljajo predstavniki Komisije in strokovnjaki, imenovani s strani držav članic, vsako državo članico oceni najmanj vsakih pet let.

Ocenjevanja lahko sestavljajo napovedani ali nenapovedani obiski na kraju samem na zunanjih ali notranjih mejah.

Komisija je v skladu s tem ocenjevalnim mehanizmom pristojna za sprejemanje večletnih in letnih ocenjevalnih programov ter ocenjevalnih poročil.

3. V primeru morebitnih pomanjkljivosti se lahko na zadevne države članice naslovi priporočila za njihovo odpravo.

Kadar so v ocenjevalnem poročilu, ki ga sprejme Komisija v skladu s členom 14 Uredbe (EU) št. 1053/2013, ugotovljene resne pomanjkljivosti pri izvajanju nadzora na zunanjih mejah, se uporabljata člena 19a in 26 te uredbe.

4. Evropski parlament in Svet je treba obveščati v vseh fazah ocenjevanja in jima posredovati vse ustrezne dokumente v skladu s pravili, ki veljajo za tajne dokumente.

5. Evropski parlament je treba takoj in v celoti obvestiti o vsakem predlogu za spremembo ali nadomestitev pravil iz Uredbe (EU) št. 1053/2013.“

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Strasbourgu, 22. oktobra 2013

Za Evropski parlament	*Za Svet*
Predsednik	*Predsednik*
M. SCHULZ	V. LEŠKEVIČIUS

Izjava Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije

Evropski parlament, Svet in Komisija pozdravljajo sprejetje uredbe o spremembi Zakonika o schengenskih mejah za zagotovitev skupnih pravil o začasni ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah v izrednih razmerah ter uredbe o vzpostavitvi ocenjevalnega in spremljevalnega mehanizma za preverjanje uporabe schengenskega pravnega reda. Menijo, da sta ta nova mehanizma ustrezen odgovor na poziv Evropskega sveta, ki se je v sklepih z dne 24. junija 2011 zavzel za izboljšanje sodelovanja in vzajemnega zaupanja med državami članicami v schengenskem območju ter za učinkovit in zanesljiv sistem spremljanja in ocenjevanja, da se zagotovijo uveljavljanje skupnih pravil ter okrepitev, prilagoditev in razširitev meril na podlagi pravnega reda EU, pri čemer je opozoril, da je treba evropske zunanje meje upravljati učinkovito in dosledno na podlagi skupne odgovornosti, solidarnosti in praktičnega sodelovanja.

Menijo tudi, da bo ta sprememba Zakonika o schengenskih mejah okrepila usklajevanje in sodelovanje na ravni Unije, pri čemer bo zagotovila merila za vsakršno ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah s strani držav članic, pa tudi mehanizem na ravni EU za odzivanje v resnično kritičnih razmerah, ki bi lahko ogrozile delovanje celotnega območja brez nadzora notranjih mej.

Poudarjajo, da je ta novi ocenjevalni sistem mehanizem na ravni EU, ki bo zajel vse vidike schengenskega pravnega reda in pri katerem bodo sodelovali strokovnjaki iz držav članic, Komisije in ustreznih agencij EU.

Zavedajo se, da se je treba o vsakem prihodnjem predlogu Komisije za spremembo tega ocenjevalnega sistema posvetovati z Evropskim parlamentom, da bi se pred sprejetjem končnega besedila čim bolj upoštevalo njegovo mnenje.

UREDBA (EU) št. 1052/2013 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 22. oktobra 2013

o vzpostavitvi Evropskega sistema varovanja meja (EUROSUR)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 77(2)(d) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom [1],

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Vzpostavitev Evropskega sistema varovanja meja (v nadaljnjem besedilu: sistem EUROSUR) je potrebna za okrepitev izmenjave informacij in operativnega sodelovanja med nacionalnimi organi držav članic ter njimi in Evropsko agencijo za upravljanje operativnega sodelovanja na zunanjih mejah držav članic Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Agencija), ustanovljeno z Uredbo Sveta (ES) št. 2007/2004 [2]. Sistem EUROSUR bo navedenim organom in Agenciji zagotavljal potrebno infrastrukturo in orodja za izboljšanje njihovega spremljanja razmer in zmogljivosti za odzivanje na zunanjih mejah držav članic Unije (v nadaljnjem besedilu: zunanje meje) za namene odkrivanja in preprečevanja nezakonitega priseljevanja in čezmejnega kriminala ter boja proti njima, pa tudi zaradi prispevanja k zagotavljanju varstva in reševanja življenj migrantov.

(2) Število migrantov, ki se utopijo na južnih zunanjih morskih mejah, se je zaradi potovanja v malih plovilih in plovilih, neprimernih za plovbo, drastično povečalo. Sistem EUROSUR bi moral bistveno izboljšati operativno in tehnično zmogljivost Agencije in držav članic za odkrivanje takih malih plovil in okrepil zmogljivost držav članic za odzivanje, s čimer bi se zmanjšalo število smrtnih žrtev med migranti.

(3) Ta uredba upošteva, da migracijske poti uporabljajo tudi osebe, ki potrebujejo mednarodno zaščito.

(4) Države članice bi morale ustanoviti nacionalne koordinacijske centre, da bi pri varovanju meja izboljšale izmenjavo informacij in sodelovanje med seboj in z Agencijo. Za pravilno delovanje sistema EUROSUR je bistveno, da vsi nacionalni organi, pristojni za varovanje zunanjih meja v skladu z nacionalnim pravom, med seboj sodelujejo prek nacionalnih koordinacijskih centrov.

(5) Ta uredba ne bi smela ovirati držav članic, da svojim nacionalnim koordinacijskim centrom naložijo tudi odgovornost za usklajevanje izmenjave informacij in za sodelovanje v zvezi z varovanjem zračnih meja ter za kontrole na mejnih prehodih.

(6) Agencija bi morala izboljšati izmenjavo informacij in sodelovanje z drugimi organi, uradi in agencijami Unije, kot sta Evropska agencija za pomorsko varnost in Satelitski center Evropske unije, da se čim bolje uporabijo informacije, zmogljivosti in sistemi, ki so na evropski ravni že na voljo, med drugim tudi Evropski program za spremljanje Zemlje.

(7) Ta uredba je del evropskega modela skladnega upravljanja zunanjih meja in strategije notranje varnosti za Evropsko unijo. Sistem EUROSUR bo prispeval tudi k razvoju Skupnega okolja za izmenjavo informacij za varovanje na področju pomorstva Unije in zagotavljal širši okvir za spremljanje razmer na področju pomorstva prek medsektorske izmenjave informacij med javnimi organi v Uniji.

(8) Da bi zagotovili, da so informacije v sistemu EUROSUR čim bolj popolne in posodobljene, zlasti glede razmer v tretjih državah, bi morala Agencija sodelovati z Evropsko službo za zunanje delovanje. Delegacije in uradi Unije bi zato morali zagotoviti vse informacije, ki bi lahko bile pomembne za sistem EUROSUR.

[1] Stališče Evropskega parlamenta z dne 10. oktobra 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 22. oktobra 2013.

[2] Uredba Sveta (ES) št. 2007/2004 z dne 26. oktobra 2004 o ustanovitvi Evropske agencije za upravljanje operativnega sodelovanja na zunanjih mejah držav članic Evropske unije (UL L 349, 25.11.2004, str. 1).

(9) Agencija bi morala zagotavljati potrebno pomoč pri razvoju in delovanju sistema EUROSUR in po potrebi pri razvoju Skupnega okolja za izmenjavo informacij, tudi glede interoperabilnosti sistemov, zlasti z vzpostavitvijo, vzdrževanjem in usklajevanjem okvira sistema EUROSUR.

(10) Za Agencijo bi bilo treba zagotoviti primerna finančna sredstva in človeške vire, da bi lahko ustrezno izpolnjevala dodatne naloge, ki so ji dodeljene s to uredbo.

(11) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana s členoma 2 in 6 Pogodbe o Evropski uniji (PEU) ter z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti spoštovanje človekovega dostojanstva, pravice do življenja, prepovedi mučenja in nečloveškega ali ponižujočega ravnanja ali kaznovanja, prepovedi trgovine z ljudmi, pravice do svobode in varnosti, pravice do varstva osebnih podatkov, pravice dostopa do dokumentov, pravice do azila in zaščite v primeru odstranitve in izgona, načela nevračanja, prepovedi diskriminacije ter pravic otrok. Države članice in Agencija bi morale to uredbo uporabljati v skladu z navedenimi pravicami in načeli.

(12) V skladu z Uredbo (ES) št. 2007/2004 bi morala uradnik za temeljne pravice in svetovalni forum, ustanovljen z navedeno uredbo, imeti dostop do vseh informacij o spoštovanju temeljnih pravic v zvezi z vsemi dejavnostmi Agencije v okviru sistema EUROSUR.

(13) Vsakršna izmenjava osebnih podatkov v okviru evropske slike razmer in skupne predmejne obveščevalne slike bi morala predstavljati izjemo. Izvajati bi jo bilo treba biti na podlagi veljavnih nacionalnega prava in prava Unije, pri čemer bi bilo treba spoštovati njihove specifične zahteve glede varstva podatkov. Če bolj specifični akti, kot je Uredba (ES) št. 2007/2004, ne zagotavljajo celovite ureditve varstva podatkov, se uporabljajo Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES [1], Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta [2] ter Okvirni sklep Sveta 2008/977/PNZ [3].

(14) Za izvajanje postopnega geografskega širjenja sistema EUROSUR bi se morala obveznost v zvezi z določitvijo in upravljanjem nacionalnih koordinacijskih centrov uporabljati v dveh zaporednih fazah, in sicer najprej za države članice, ki se nahajajo na južnih in vzhodnih zunanjih mejah, in potem za preostale države članice.

(15) Ta uredba vključuje določbe o sodelovanju s sosednjimi tretjimi državami, saj sta dobro strukturirana in stalna izmenjava informacij ter sodelovanje s temi državami, zlasti s sredozemskega območja, ključna dejavnika za doseganje ciljev sistema EUROSUR. Bistveno je, da se vsakršna izmenjava informacij in vsakršno sodelovanje med državami članicami in sosednjimi tretjimi državami v celoti izvajata v skladu s temeljnimi pravicami in zlasti z načelom nevračanja.

(16) Ta uredba vključuje določbe o možnosti tesnega sodelovanja z Irsko in Združenim kraljestvom, ki bi lahko pripomogle k boljšemu doseganju ciljev sistema EUROSUR.

(17) Agencija in države članice bi morale pri izvajanju te uredbe čim bolje izrabiti obstoječe zmogljivosti glede človeških virov in tehnične opreme, tako na ravni Unije kot na nacionalni ravni.

(18) Komisija bi morala redno ocenjevati rezultate izvajanja te uredbe, da ugotovi, v kakšni meri so bili uresničeni cilji sistema EUROSUR.

(19) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja. Ker ta uredba nadgrajuje schengenski pravni red, se Danska v skladu s členom 4 navedenega protokola v šestih mesecih od dne, ko Svet sprejme to uredbo, odloči, ali jo bo prenesla v svoje nacionalno pravo.

(20) Ta uredba predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerem Združeno kraljestvo ne sodeluje

[1] Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).

[2] Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

[3] Okvirni sklep Sveta 2008/977/PNZ z dne 27. novembra 2008 o varstvu osebnih podatkov, ki se obdelujejo v okviru policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah (UL L 350, 30.12.2008, str. 60).

v skladu s Sklepom Sveta 2000/365/ES ([1]); Združeno kraljestvo torej ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanj ni zavezujoča in se v njem ne uporablja.

(21) Ta uredba predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerem Irska ne sodeluje v skladu s Sklepom Sveta 2002/192/ES ([2]); Irska torej ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.

(22) Ta uredba predstavlja za Islandijo in Norveško razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško o pridružitvi obeh k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ([3]), ki spadajo na področje iz točke A člena 1 Sklepa Sveta 1999/437/ES ([4]). Norveška bi morala ustanoviti nacionalni koordinacijski center v skladu s to uredbo z 2. decembrom 2013.

(23) Ta uredba predstavlja za Švico razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ([5]), ki spadajo na področje iz točke A člena 1 Sklepa 1999/437/ES, v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2008/146/ES ([6]).

(24) Ta uredba predstavlja za Lihtenštajn razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ([7]), ki spadajo na področje iz točke A člena 1 Sklepa 1999/437/ES, v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2011/350/EU ([8]).

(25) Izvajanje te uredbe ne vpliva na delitev pristojnosti med Unijo in državami članicami ter na obveznosti držav članic po Konvenciji Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu, Mednarodni konvenciji o varstvu človeškega življenja na morju, Mednarodni konvenciji o iskanju in reševanju na morju, Konvenciji Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu in njenem Protokolu proti tihotapljenju migrantov po kopnem, morju in zraku, Konvenciji o statusu beguncev, Konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter drugih ustreznih mednarodnih instrumentih.

(26) Izvajanje te uredbe ne vpliva na Uredbo (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ([9]) ali na pravila o varovanju morskih zunanjih meja v okviru operativnega sodelovanja, ki ga usklajuje Agencija.

(27) Ker cilja te uredbe, namreč vzpostavitve sistema EUROSUR, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se ta cilj zaradi obsega in učinka ukrepa lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PDEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja –

([1]) Sklep Sveta 2000/365/ES z dne 29. maja 2000 o prošnji Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske za sodelovanje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 131, 1.6.2000, str. 43).

([2]) Sklep Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske, da sodeluje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 64, 7.3.2002, str. 20).

([3]) UL L 176, 10.7.1999, str. 36.

([4]) Sklep Sveta 1999/437/ES z dne 17. maja 1999 o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo Sporazuma, sklenjenega med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško, v zvezi s pridružitvijo teh dveh držav k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda (UL L 176, 10.7.1999, str. 31).

([5]) UL L 53, 27.2.2008, str. 52.

([6]) Sklep Sveta 2008/146/ES z dne 28. januarja 2008 o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda v imenu Evropske skupnosti (UL L 53, 27.2.2008, str. 1).

([7]) UL L 160, 18.6.2011, str. 19.

([8]) Sklep Sveta 2011/350/EU z dne 7. marca 2011 sklenitvi Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, v zvezi z odpravo kontrol na notranjih mejah in prostim gibanjem oseb, v imenu Evropske unije (UL L 160, 18.6.2011, str. 21).

([9]) Uredba (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) (UL L 105, 13.4.2006, str. 1).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

NASLOV I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba vzpostavlja enotni okvir za izmenjavo informacij in sodelovanje med državami članicami in Agencijo za izboljšanje spremljanja razmer in krepitev zmogljivosti za odzivanje na zunanjih mejah držav članic Unije (v nadaljnjem besedilu: zunanje meje) za namene odkrivanja in preprečevanja nezakonitega priseljevanja in čezmejnega kriminala ter boja proti njima, pa tudi zaradi prispevanja k zagotavljanju varstva in reševanja življenj migrantov (v nadaljnjem besedilu: sistem EUROSUR).

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za varovanje zunanjih kopenskih in morskih meja, vključno s spremljanjem, odkrivanjem, prepoznavanjem, sledenjem, preprečevanjem in prestrezanjem nedovoljenih prehodov meja za namene odkrivanja in preprečevanja nezakonitega priseljevanja in čezmejnega kriminala ter boja proti njima, pa tudi zaradi prispevanja k zagotavljanju varstva in reševanja življenj migrantov.

2. Ta uredba se lahko uporablja tudi za varovanje zračnih meja in kontrole na mejnih prehodih, če države članice prostovoljno zagotovijo tovrstne informacije sistemu EUROSUR.

3. Ta uredba se ne uporablja za noben pravni ali upravni ukrep, sprejet po tem, ko so pristojni organi države članice odkrili čezmejne kriminalne dejavnosti ali prestregli osebe ob nedovoljenem prehodu zunanjih meja.

4. Države članice in Agencija pri uporabi te uredbe delujejo v skladu s temeljnimi pravicami, zlasti z načelom nevračanja in spoštovanjem človekovega dostojanstva ter zahtev glede varstva podatkov. Prednost dajejo posebnim potrebam otrok, mladoletnikov brez spremstva, žrtev trgovine z ljudmi, oseb, ki potrebujejo nujno zdravniško pomoč, oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito, oseb v stiski na morju in drugih oseb v izrazito ranljivem položaju.

Člen 3

Opredelitve pojmov

Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) „Agencija“ pomeni Evropsko agencijo za upravljanje operativnega sodelovanja na zunanjih mejah držav članic Evropske unije, ustanovljeno z Uredbo (ES) št. 2007/2004;

(b) „spremljanje razmer“ pomeni sposobnost spremljanja, odkrivanja, prepoznavanja, sledenja in razumevanja nezakonitih čezmejnih dejavnosti za ugotavljanje utemeljenih razlogov za odzivne ukrepe na podlagi združevanja novih informacij in obstoječega znanja ter za učinkovitejše preprečevanje žrtev med migranti na ali ob zunanjih mejah ali v njihovi bližini;

(c) „zmogljivost za odzivanje“ pomeni sposobnost izvajanja ukrepov za preprečevanje nezakonitih čezmejnih dejavnosti na ali ob zunanjih mejah ali v njihovi bližini, vključno s sredstvi in časovnimi roki za ustrezno odzivanje;

(d) „slika razmer“ pomeni grafični vmesnik za prikaz podatkov in informacij v skoraj realnem času, prejetih od različnih organov, senzorjev, platform in drugih virov, ki se prek komunikacijskih in informacijskih kanalov delijo z drugimi organi za zagotavljanje spremljanja razmer in podporo zmogljivosti za odzivanje na zunanjih mejah in predmejnem območju;

(e) „čezmejni kriminal“ pomeni vsakršno hudo kaznivo dejanje s čezmejno razsežnostjo, storjeno na ali ob zunanjih mejah ali v njihovi bližini;

(f) „odsek zunanje meje“ pomeni celotno kopensko ali morsko zunanjo mejo države članice ali njen del, kot je opredeljena v nacionalnem pravu ali jo določi nacionalni koordinacijski center oziroma kateri koli drug pristojni nacionalni organ;

(g) „predmejno območje“ pomeni geografsko območje onkraj zunanjih meja;

(h) „krizne razmere“ pomenijo vse naravne nesreče ali nesreče, ki jih povzroči človek, nezgode, humanitarne ali politične krize ali katere koli druge resne razmere na ali ob zunanjih mejah ali v njihovi bližini, ki bi lahko znatno vplivale na nadzor zunanjih meja;

(i) „incident“ pomeni dogodek v zvezi z nezakonitim priseljevanjem, čezmejnim kriminalom ali ogrožanjem življenj migrantov na ali ob zunanjih mejah ali v njihovi bližini.

NASLOV II

OKVIR

POGLAVJE I

Sestavni deli

Člen 4

Okvir sistema EUROSUR

1. Države članice in Agencija za izmenjavo informacij in sodelovanje na področju varovanja meja ob upoštevanju obstoječih mehanizmov za izmenjavo informacij in sodelovanje uporabljajo okvir sistema EUROSUR, ki je sestavljen iz naslednjih delov:

(a) nacionalnih koordinacijskih centrov;

(b) nacionalnih slik razmer;

(c) komunikacijskega omrežja;

(d) evropske slike razmer;

(e) skupne predmejne obveščevalne slike;

(f) skupne uporabe orodij za varovanje.

2. Nacionalni koordinacijski centri prek komunikacijskega omrežja Agenciji zagotovijo informacije iz svojih nacionalnih slik razmer, ki so potrebne za oblikovanje in vzdrževanje evropske slike razmer in skupne predmejne obveščevalne slike.

3. Agencija prek komunikacijskega omrežja nacionalnim koordinacijskim centrom zagotovi neomejen dostop do evropske slike razmer in do skupne predmejne obveščevalne slike.

4. Sestavni deli iz odstavka 1 se oblikujejo in vzdržujejo v skladu z načeli iz Priloge.

Člen 5

Nacionalni koordinacijski center

1. Vsaka država članica določi, upravlja in vzdržuje nacionalni koordinacijski center, ki usklajuje in izmenjuje informacije med vsemi organi, pristojnimi za varovanje zunanjih meja na nacionalni ravni, ter med njimi in drugimi nacionalnimi koordinacijskimi centri in Agencijo. Vsaka država članica o ustanovitvi nacionalnega koordinacijskega centra uradno obvesti Komisijo, ki o tem nemudoma obvesti druge države članice in Agencijo.

2. Brez poseganja v člen 17 je nacionalni koordinacijski center v okviru sistema EUROSUR enotna kontaktna točka za izmenjavo informacij ter sodelovanje z drugimi nacionalnimi koordinacijskimi centri in Agencijo.

3. Nacionalni koordinacijski center:

(a) zagotovi pravočasno izmenjavo informacij ter pravočasno sodelovanje med vsemi nacionalnimi organi, pristojnimi za varovanje zunanjih meja, ter med njimi in drugimi nacionalnimi koordinacijskimi centri in Agencijo;

(b) zagotovi pravočasno izmenjavo informacij z organi na nacionalni ravni, pristojnimi za iskanje in reševanje, pregon, azil ter priseljevanje;

(c) prispeva k uspešnemu in učinkovitemu upravljanju sredstev in osebja;

(d) oblikuje in vzdržuje nacionalno sliko razmer v skladu s členom 9;

(e) podpira načrtovanje in izvajanje nacionalnih dejavnosti varovanja meja;

(f) usklajuje nacionalni sistem varovanja meja v skladu z nacionalnim pravom;

(g) prispeva k rednemu merjenju učinkov nacionalnih dejavnosti varovanja meja za namene te uredbe;

(h) usklajuje operativne ukrepe z drugimi državami članicami, brez poseganja v pristojnosti Agencije in držav članic.

4. Nacionalni koordinacijski center deluje štiriindvajset ur na dan in sedem dni v tednu.

Člen 6

Agencija

1. Agencija:

(a) vzpostavi in vzdržuje komunikacijsko omrežje za sistem EUROSUR v skladu s členom 7;

(b) oblikuje in vzdržuje evropsko sliko razmer v skladu s členom 10;

(c) oblikuje in vzdržuje skupno predmejno obveščevalno sliko v skladu s členom 11;

(d) usklajuje skupno uporabo orodij za varovanje v skladu s členom 12.

2. Agencija za namene odstavka 1 deluje štiriindvajset ur na dan in sedem dni na teden.

Člen 7

Komunikacijsko omrežje

1. Agencija vzpostavi in vzdržuje komunikacijsko omrežje, da bi zagotovila komunikacijska in analitična orodja ter omogočila varno izmenjavo občutljivih podatkov, ki niso tajni, in tajnih podatkov z nacionalnimi koordinacijskimi centri in med njimi v skoraj realnem času. Omrežje deluje štiriindvajset ur na dan in sedem dni na teden ter omogoča:

(a) dvo- in večstransko izmenjavo informacij v skoraj realnem času;

(b) avdio- in videokonference;

(c) varno upravljanje, shranjevanje, prenos in obdelovanje občutljivih podatkov, ki niso tajni;

(d) varno upravljanje, shranjevanje, prenos in obdelovanje tajnih podatkov EU do stopnje tajnosti RESTREINT UE/EU RESTRICTED ali enakovrednih nacionalnih stopenj tajnosti, pri čemer se zagotovi, da se s tajnimi podatki upravlja, se jih shranjuje, prenaša in obdeluje v ločenem in ustrezno pooblaščenem delu komunikacijskega omrežja.

2. Agencija nudi tehnično podporo in zagotavlja interoperabilnost komunikacijskega omrežja s katerim koli drugim ustreznim komunikacijskim in informacijskim sistemom, ki ga upravlja.

3. Agencija v okviru komunikacijskega omrežja izmenjuje, obdeluje in shranjuje občutljive podatke, ki niso tajni, in tajne podatke v skladu s členom 11d Uredbe (ES) št. 2007/2004.

4. Nacionalni koordinacijski centri v okviru komunikacijskega omrežja izmenjujejo, obdelujejo in shranjujejo občutljive podatke, ki niso tajni, in tajne podatke v skladu s pravili in standardi, ki so enakovredni tistim iz Poslovnika Komisije [1].

5. Organi, agencije in druga telesa držav članic, ki uporabljajo komunikacijsko omrežje, pri ravnanju s tajnimi podatki zagotovijo upoštevanje varnostnih pravil in standardov, ki so enakovredni tistim, ki jih uporablja Agencija.

POGLAVJE II

Spremljanje razmer

Člen 8

Slike razmer

1. Nacionalne slike razmer, evropska slika razmer in skupna predmejna obveščevalna slika se oblikujejo z zbiranjem, ocenjevanjem, primerjavo, analizo, razlago, ustvarjanjem, prikazovanjem in razširjanjem informacij.

2. Slike iz odstavka 1 so sestavljene iz naslednjih plasti:

(a) dogodkovne plasti;

(b) operativne plasti;

(c) analitske plasti.

Člen 9

Nacionalna slika razmer

1. Nacionalni koordinacijski center oblikuje in vzdržuje nacionalno sliko razmer, da bi vsem organom, ki so na nacionalni ravni pristojni za nadzor in zlasti varovanje zunanjih meja, zagotovil koristne, natančne in pravočasne informacije.

2. Nacionalna slika razmer je sestavljena iz informacij, ki jih zagotovijo naslednji viri:

(a) nacionalni sistem za varovanje meja v skladu z nacionalnim pravom;

(b) nepremični in premični senzorji, ki jih upravljajo nacionalni organi, pristojni za varovanje zunanjih meja;

(c) patrulje, ki opravljajo nalogo varovanja meja in druge naloge spremljanja;

(d) lokalni, regionalni in drugi koordinacijski centri;

[1] UL L 308, 8.12.2000, str. 26.

(e) drugi ustrezni nacionalni organi in sistemi, vključno z uradniki za zvezo, operativnimi centri in kontaktnimi točkami;

(f) Agencija;

(g) nacionalni koordinacijski centri v drugih državah članicah;

(h) organi tretjih držav na podlagi dvostranskih ali večstranskih sporazumov ter regionalne mreže iz člena 20;

(i) sistemi poročanja z ladij v skladu z zadevnimi pravnimi podlagami;

(j) druge ustrezne evropske in mednarodne organizacije;

(k) drugi viri.

3. Dogodkovna plast nacionalne slike razmer je sestavljena iz naslednjih podplasti:

(a) podplasti nedovoljenih prehodov meja, ki vsebuje informacije o incidentih, v katerih je ogroženo življenje migrantov, vključno s tistimi, ki so na voljo nacionalnemu koordinacijskemu centru;

(b) podplasti čezmejnega kriminala;

(c) podplasti kriznih razmer;

(d) podplasti drugih dogodkov, ki vsebuje informacije o neprepoznanih in sumljivih vozilih, plovilih in drugih prevoznih sredstvih ter osebah na ali ob zunanjih mejah zadevne države članice ali v njihovi bližini ter o katerem koli drugem dogodku, ki bi lahko znatno vplival na nadzor zunanjih meja.

4. Nacionalni koordinacijski center vsakemu incidentu v dogodkovni plasti nacionalne slike razmer dodeli enotno okvirno stopnjo vpliva, od nizke, srednje do visoke. O vseh incidentih se obvesti Agencijo.

5. Operativna plast nacionalne slike razmer je sestavljena iz naslednjih podplasti:

(a) podplasti lastnih sredstev, vključno z vojaškimi sredstvi, ki pomagajo pri misiji organov pregona, in operativnimi območji, ki vsebuje informacije o položaju, statusu in vrsti lastnih sredstev ter sodelujočih organih. Nacionalni koordinacijski center se lahko v zvezi z vojaškimi sredstvi, ki pomagajo pri misiji organov pregona, odloči, da na zahtevo nacionalnega organa, odgovornega za ta sredstva, omeji dostop do takih informacij glede na potrebo po seznanitvi z njimi;

(b) podplasti okoljskih informacij, ki vsebuje informacije o terenu in vremenskih razmerah na zunanjih mejah zadevne države članice ali omogoča dostop do takšnih informacij.

6. Informacije o lastnih sredstvih v operativni plasti imajo oznako tajnosti RESTREINT UE/EU RESTRICTED.

7. Analitska plast nacionalne slike razmer je sestavljena iz naslednjih podplasti:

(a) informacijske podplasti, ki vsebuje ključne dogodke in kazalnike, ki so pomembni za namene te uredbe;

(b) analitične podplasti, ki vključuje analitična poročila, trende pri ocenjevanju tveganj, regionalna opažanja in informativna sporočila, ki so pomembni za namene te uredbe;

(c) obveščevalne podplasti, ki vsebuje analizirane informacije, ki so pomembne za namene te uredbe, zlasti za dodeljevanje stopenj vpliva odsekom zunanjih meja;

(d) podplasti posnetkov in geografskih podatkov, ki vsebuje referenčne posnetke, osnovne zemljevide, potrjevanje analiziranih informacij, analize sprememb (posnetki opazovanja Zemlje), odkrivanje sprememb, georeferencirane podatke in zemljevide prepustnosti zunanjih meja.

8. Informacije v analitski plasti in okoljske informacije v operativni plasti nacionalne slike razmer lahko temeljijo na informacijah iz evropske slike razmer in skupne predmejne obveščevalne slike.

9. Nacionalni koordinacijski centri sosednjih držav članic si med seboj neposredno in v skoraj realnem času delijo sliko razmer na sosednjih odsekih zunanjih meja, ki zadeva:

(a) incidente in druge pomembne dogodke iz dogodkovne plasti;

(b) poročila o taktični analizi tveganja iz analitske plasti.

10. Nacionalni koordinacijski centri sosednjih držav članic si lahko med seboj neposredno in v skoraj realnem času delijo sliko razmer na sosednjih odsekih zunanjih meja, ki zadeva položaj, status in vrsto lastnih sredstev, ki delujejo na sosednjih odsekih zunanjih meja, iz operativne plasti.

Člen 10

Evropska slika razmer

1. Agencija oblikuje in vzdržuje evropsko sliko razmer, da bi nacionalnim koordinacijskim centrom zagotovila koristne, natančne in pravočasne informacije in analize.

2. Evropska slika razmer je sestavljena iz informacij, ki jih zagotovijo naslednji viri:

(a) nacionalne slike razmer v obsegu, ki ga zahteva ta člen;

(b) Agencija;

(c) Komisija, ki zagotovi strateške informacije o nadzoru meja, vključno s pomanjkljivostmi pri izvajanju nadzora zunanjih meja;

(d) delegacije in uradi Unije;

(e) drugi ustrezni organi, uradi in agencije Unije ter mednarodne organizacije iz člena 18;

(f) drugi viri.

3. Dogodkovna plast evropske slike razmer vključuje informacije o:

(a) incidentih in drugih dogodkih iz dogodkovne plasti nacionalne slike razmer;

(b) incidentih in drugih dogodkih iz skupne predmejne obveščevalne slike;

(c) incidentih na operativni ravni skupne operacije, pilotnega projekta ali hitrega posredovanja, ki ga usklajuje Agencija.

4. Agencija v okviru evropske slike razmer upošteva stopnjo vpliva, ki jo je nacionalni koordinacijski center dodelil posameznemu incidentu v okviru nacionalne slike razmer.

5. Operativna plast evropske slike razmer je sestavljena iz naslednjih podplasti:

(a) podplasti lastnih sredstev, ki vsebuje informacije o položaju, časovnem razporedu, statusu in vrsti sredstev, ki sodelujejo v skupnih operacijah, pilotnih projektih in hitrih posredovanjih Agencije ali ki so ji na voljo, ter o načrtu razporeditve, vključno z operativnim območjem, časovnim razporedom patrulj in komunikacijskimi kodami;

(b) podplasti operacij, ki vsebuje informacije o skupnih operacijah, pilotnih projektih in hitrih posredovanjih, ki jih usklajuje Agencija, vključno z nalogami misije, lokacijo, statusom, trajanjem, informacijami o državah članicah in drugih sodelujočih akterjih, dnevnimi in tedenskimi poročili o razmerah, statističnimi podatki ter informacijami za medije;

(c) podplasti okoljskih informacij, ki vsebuje podatke o terenu in vremenskih razmerah na zunanjih mejah.

6. Informacije o lastnih sredstvih v operativni plasti evropske slike razmer imajo oznako tajnosti RESTREINT UE/EU RESTRICTED.

7. Struktura analitske plasti evropske slike razmer je enaka kot pri nacionalni sliki razmer iz člena 9(7).

Člen 11

Skupna predmejna obveščevalna slika

1. Agencija oblikuje in vzdržuje skupno predmejno obveščevalno sliko, da bi nacionalnim koordinacijskim centrom zagotovila koristne, natančne in pravočasne informacije in analize glede predmejnega območja.

2. Skupna predmejna obveščevalna slika je sestavljena iz informacij, ki jih zagotovijo naslednji viri:

(a) nacionalni koordinacijski centri, vključno z informacijami in poročili, ki jim jih prek pristojnih nacionalnih organov posredujejo uradniki za zvezo držav članic;

(b) delegacije in uradi Unije;

(c) Agencija, vključno z informacijami in poročili, ki jih posredujejo njeni uradniki za zvezo;

(d) drugi ustrezni organi, uradi in agencije Unije ter mednarodne organizacije iz člena 18;

(e) organi tretjih držav na podlagi dvostranskih ali večstranskih sporazumov in regionalnih mrež iz člena 20, ki informacije posredujejo prek nacionalnih koordinacijskih centrov;

(f) drugi viri.

3. Skupna predmejna obveščevalna slika lahko vsebuje informacije, ki so pomembne za varovanje zračnih meja in kontrole na zunanjih mejnih prehodih.

4. Struktura dogodkovne, operativne in analitske plasti skupne predmejne obveščevalne slike je enaka kot pri evropski sliki razmer iz člena 10.

5. Agencija vsakemu incidentu dodeli svojo okvirno stopnjo vpliva v dogodkovni plasti skupne predmejne obveščevalne slike. Agencija obvesti nacionalne koordinacijske centre o vsakršnem incidentu na predmejnem območju.

Člen 12

Skupna uporaba orodij za varovanje

1. Agencija usklajuje skupno uporabo orodij za varovanje, da bi nacionalnim koordinacijskim centrom in sebi na stroškovno učinkovit način zagotovila redne in zanesljive informacije o varovanju na zunanjih mejah in predmejnem območju.

2. Agencija nacionalnemu koordinacijskemu centru na njegovo zahtevo zagotovi informacije o zunanjih mejah države članice, ki je vložila zahtevek, in informacije o predmejnem območju, ki lahko izvirajo iz:

(a) selektivnega spremljanja določenih pristanišč in obal tretjih držav, ki so bile na podlagi analize tveganja in informacij ugotovljene kot točke vkrcanja ali tranzitne točke za plovila ali druga prevozna sredstva, ki se uporabljajo za nezakonito priseljevanje ali čezmejni kriminal;

(b) sledenja plovilom ali drugim prevoznim sredstvom na odprtem morju, za katere obstaja sum ali je bilo ugotovljeno, da se uporabljajo za nezakonito priseljevanje ali čezmejni kriminal;

(c) spremljanja določenih pomorskih območij z namenom odkrivanja, prepoznavanja in sledenja plovilom in drugim prevoznim sredstvom, ki se dejansko uporabljajo, ali za katera obstaja sum, da se uporabljajo, za nezakonito priseljevanje ali čezmejni kriminal;

(d) okoljske ocene določenih pomorskih območij in območij na zunanji kopenski meji za izboljšanje dejavnosti spremljanja in patruljiranja;

(e) selektivnega spremljanja določenih predmejnih območij na zunanjih mejah, ki so bila na podlagi analize tveganja in informacij ugotovljena kot morebitna območja odhoda ali tranzitna območja za nezakonito priseljevanje ali čezmejni kriminal.

3. Agencija zagotovi informacije iz odstavka 1 z združitvijo in analizo podatkov, ki so lahko zbrani iz naslednjih sistemov, senzorjev in platform:

(a) sistemi poročanja z ladij v skladu z njihovimi zadevnimi pravnimi podlagami;

(b) satelitskimi posnetki;

(c) senzorji, nameščenimi na katerem koli vozilu, plovilu ali drugem prevoznem sredstvu.

4. Agencija lahko zavrne zahtevek nacionalnega koordinacijskega centra iz tehničnih, finančnih ali operativnih razlogov. Agencija pravočasno obvesti nacionalni koordinacijski center o razlogih za takšno zavrnitev.

5. Agencija lahko na lastno pobudo uporablja orodja za varovanje iz odstavka 2 za zbiranje informacij, ki so pomembne skupno predmejno obveščevalno sliko.

Člen 13

Obdelava osebnih podatkov

1. Če se nacionalna slika razmer uporabi za obdelavo osebnih podatkov, se ti podatki obdelujejo v skladu z Direktivo 95/46/ES, Okvirnim sklepom 2008/977/PNZ in ustreznimi nacionalnimi predpisi o varstvu podatkov.

2. Evropska slika razmer in skupna predmejna obveščevalna slika se lahko uporabita le za obdelavo osebnih podatkov v zvezi z identifikacijskimi številkami ladij.

Navedeni osebni podatki se obdelujejo v skladu s členom 11ca Uredbe (ES) št. 2007/2004. Obdelujejo se le za odkrivanje in prepoznavanje plovil in njihovo sledenje ter za namene iz člena 11c(3) navedene uredbe. Samodejno se izbrišejo v sedmih dneh po tem, ko jih Agencija prejme, oziroma v dveh mesecih po tem, ko jih Agencija prejme, kadar je potreben dodaten čas za izsledite plovila.

POGLAVJE III

Zmogljivost za odzivanje

Člen 14

Določitev odsekov zunanjih meja

Vsaka država članica za namene te uredbe razdeli svoje kopenske in morske zunanje meje na odseke ter o njih uradno obvesti Agencijo.

Člen 15

Dodelitev stopenj vpliva odsekom zunanjih meja

1. Agencija na podlagi svoje analize tveganja in v dogovoru z zadevno državo članico vsakemu odseku kopenske in morske zunanje meje držav članic dodeli ali spremeni naslednje stopnje vpliva:

(a) nizko stopnjo vpliva, kadar imajo incidenti v zvezi z nezakonitim priseljevanjem ali čezmejnim kriminalom na zadevnem odseku meje neznaten vpliv na varnost meje;

(b) srednjo stopnjo vpliva, kadar imajo incidenti v zvezi z nezakonitim priseljevanjem ali čezmejnim kriminalom na zadevnem odseku meje zmeren vpliv na varnost meje;

(c) visoko stopnjo vpliva, če imajo incidenti v zvezi z nezakonitim priseljevanjem ali čezmejnim kriminalom na zadevnem odseku meje znaten vpliv na varnost meje.

2. Nacionalni koordinacijski center redno ocenjuje, ali je treba spremeniti stopnjo vpliva katerega koli od mejnih odsekov, in sicer ob upoštevanju informacij iz nacionalne slike razmer.

3. Agencija prikaže stopnje vpliva, dodeljene zunanjim mejam, v okviru evropske slike razmer.

Člen 16

Ustrezen odziv na stopnje vpliva

1. Države članice zagotovijo, da dejavnosti varovanja, ki se izvajajo na odsekih zunanje meje, ustrezajo dodeljenim stopnjam vpliva, kot sledi:

(a) če je odseku zunanje meje dodeljena nizka stopnja vpliva, nacionalni organi, pristojni za varovanje zunanjih meja, na podlagi analize tveganja organizirajo redno varovanje in obmejnemu območju zagotovijo zadostno osebje in vire za sledenje, prepoznavanje in prestrezanje;

(b) če je odseku zunanje meje dodeljena srednja stopnja vpliva, nacionalni organi, pristojni za varovanje zunanjih meja, poleg ukrepov iz točke (a) zagotovijo, da se na tem odseku meje izvajajo ustrezni varovalni ukrepi. O sprejetju takšnih varovalnih ukrepov se ustrezno obvesti nacionalni koordinacijski center. Ta usklajuje vso podporo, dano v skladu s členom 5(3);

(c) če je odseku zunanje meje dodeljena visoka stopnja vpliva, zadevna država članica poleg ukrepov iz točke (b) prek nacionalnega koordinacijskega centra zagotovi, da se nacionalnim organom, ki delujejo na tem odseku meje, zagotovi potrebna podpora in da se izvajajo poostreni varovalni ukrepi. Ta država članica lahko za podporo zaprosi Agencijo, in sicer pod pogoji, ki veljajo za začetek skupnih operacij ali hitrih posredovanj iz Uredbe (ES) št. 2007/2004.

2. Nacionalni koordinacijski center redno obvešča Agencijo o ukrepih, sprejetih na nacionalni ravni v skladu s točko (c) odstavka 1.

3. Če je odseku zunanje meje, ki meji na odsek meje druge države članice ali države, ki je podpisnica sporazuma ali del regionalne mreže iz členov 19 in 20, dodeljena srednja ali visoka stopnja vpliva, nacionalni koordinacijski center obvesti nacionalni koordinacijski center sosednje države članice ali pristojni organ sosednje države ter si prizadeva uskladiti potrebne čezmejne ukrepe.

4. Če država članica vloži zaprosilo v skladu s točko (c) odstavka 1, lahko Agencija pri odzivanju na to zaprosilo podpre zadevno državo članico, zlasti z:

(a) zagotavljanjem prednostne obravnave pri skupni uporabi orodij za varovanje;

(b) usklajevanjem razporeditve skupine evropskih mejnih policistov v skladu z Uredbo (ES) št. 2007/2004;

(c) zagotavljanjem razporeditve tehnične opreme, ki je na voljo Agenciji v skladu z Uredbo (ES) št. 2007/2004;

(d) usklajevanjem morebitne dodatne podpore s strani drugih držav članic.

5. Agencija v svojih poročilih o analizi tveganja skupaj z zadevno državo članico oceni dodelitev stopenj vpliva in ustrezne ukrepe, sprejete na nacionalni ravni in ravni Unije.

NASLOV III

POSEBNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 17

Dodelitev nalog drugim organom v državah članicah

1. Države članice lahko regionalnim, lokalnim, funkcionalnim ali drugim organom, ki lahko sprejemajo operativne odločitve, naložijo zagotavljanje spremljanja razmer in zmogljivosti za odzivanje na posameznih področjih pristojnosti, vključno z nalogami in pristojnostmi iz točk (c), (e) in (f) člena 5(3).

2. Odločitev države članice o dodelitvi nalog v skladu z odstavkom 1 ne vpliva na zmožnost nacionalnega koordinacijskega centra, da sodeluje ter izmenjuje informacije z drugimi nacionalnimi koordinacijskimi centri in Agencijo.

3. V predhodno opredeljenih primerih, določenih na nacionalni ravni, lahko nacionalni koordinacijski center dovoli organu iz odstavka 1, da komunicira in izmenjuje informacije z regionalnimi organi ali nacionalnim koordinacijskim centrom druge države članice ali pristojnimi organi tretje države, če takšen organ o takšnem komuniciranju in izmenjavi informacij redno obvešča lasten nacionalni koordinacijski center.

Člen 18

Sodelovanje Agencije s tretjimi stranmi

1. Agencija uporablja obstoječe informacije, zmogljivosti in sisteme, ki so na voljo v drugih institucijah, organih, uradih in agencijah Unije ter mednarodnih organizacijah v okviru njihovih posameznih pravnih okvirov.

2. Agencija v skladu z odstavkom 1 sodeluje zlasti z naslednjimi institucijami, organi, uradi in agencijami Unije ter mednarodnimi organizacijami:

(a) Evropskim policijskim uradom (Europol) za namene izmenjave informacij o čezmejnem kriminalu, ki jih je treba vključiti v evropsko sliko razmer;

(b) Satelitskim centrom Evropske unije, Evropsko agencijo za pomorsko varnost in Evropsko agencijo za nadzor ribištva pri zagotavljanju skupne uporabe orodij za varovanje;

(c) Komisijo, Evropsko službo za zunanje delovanje ter organi, uradi in agencijami Unije, vključno z Evropskim azilnim podpornim uradom, ki lahko Agenciji zagotovijo informacije, pomembne za vzdrževanje evropske slike razmer in skupne predmejne obveščevalne slike;

(d) mednarodnimi organizacijami, ki lahko Agenciji zagotovijo informacije, pomembne za vzdrževanje evropske slike razmer in skupne predmejne obveščevalne slike.

3. Agencija lahko v skladu z odstavkom 1 sodeluje s Pomorskim analitičnim in operacijskim centrom za narkotike (MAOC-N) ter Centrom za usklajevanje boja proti drogam na sredozemskem območju (CeCLAD-M) za namene izmenjave informacij o čezmejnem kriminalu, ki jih je treba vključiti v evropsko sliko razmer.

4. Informacije se med Agencijo ter organi, uradi in agencijami Unije oziroma mednarodnimi organizacijami iz odstavkov 2 in 3 izmenjujejo prek komunikacijskega omrežja iz člena 7 ali drugih komunikacijskih omrežij, ki izpolnjujejo merila glede razpoložljivosti, zaupnosti in celovitosti.

5. Sodelovanje med Agencijo ter organi, uradi in agencijami Unije oziroma mednarodnimi organizacijami iz odstavkov 2 in 3 se ureja v okviru delovnih dogovorov v skladu z Uredbo (ES) št. 2007/2004 in ustrezno pravno podlago zadevnega organa, urada ali agencije Unije ali mednarodne organizacije. V zvezi z ravnanjem s tajnimi podatki ti dogovori določajo, da morajo zadevni organ, urad ali agencija Unije ali mednarodna organizacija izpolnjevati varnostna pravila in standarde, enakovredne tistim, ki jih uporablja Agencija.

6. Organi, uradi in agencije Unije in mednarodne organizacije iz odstavkov 2 in 3 uporabljajo informacije, prejete v okviru sistema EUROSUR, le znotraj svojih pravnih okvirov in v skladu s temeljnimi pravicami, vključno z zahtevami glede varstva podatkov.

Člen 19

Sodelovanje z Irsko in Združenim kraljestvom

1. Za namene te uredbe lahko izmenjava informacij in sodelovanje z Irsko in Združenim kraljestvom potekata bodisi na podlagi dvostranskih ali večstranskih sporazumov med Irsko ali Združenim kraljestvom ter eno ali več sosednjimi državami članicami bodisi prek regionalnih mrež, ki temeljijo na teh sporazumih. Nacionalni koordinacijski centri držav članic so kontaktne točke za izmenjavo informacij z ustreznimi organi Irske in Združenega kraljestva v okviru sistema EUROSUR. Ob sklenitvi takšnih sporazumov se uradno obvesti Komisija.

2. Sporazumi iz odstavka 1 se omejijo na izmenjavo naslednjih informacij med nacionalnim koordinacijskim centrom države članice ter ustreznim organom Irske ali Združenega kraljestva:

(a) informacije iz nacionalne slike razmer države članice, če so bile Agenciji posredovane za namene evropske slike razmer skupne predmejne obveščevalne slike;

(b) informacije, ki sta jih zbrala Irska in Združeno kraljestvo ter so pomembne za namene evropske slike razmer *in* skupne predmejne obveščevalne slike;

(c) informacije iz člena 9(9).

3. Informacije, ki jih v okviru sistema EUROSUR zagotovi Agencija ali država članica, ki ni pogodbenica sporazuma iz odstavka 1, se ne delijo z Irsko in Združenim kraljestvom brez predhodne odobritve Agencije ali te države članice. Zavrnitev odobritve, kar zadeva delitev informacij z Irsko in Združenim kraljestvom, je za države članice in Agencijo zavezujoča.

4. Nadaljnji prenos ali drugo posredovanje informacij, izmenjanih na podlagi tega člena, tretjim državam ali tretjim stranem sta prepovedana.

5. Sporazumi iz odstavka 1 vsebujejo določbe o finančnih stroških, ki nastanejo zaradi sodelovanja Irske in Združenega kraljestva pri izvajanju teh sporazumov.

Člen 20

Sodelovanje s sosednjimi tretjimi državami

1. Države članice lahko za namene te uredbe izmenjujejo informacije ali sodelujejo z eno ali več sosednjimi tretjimi državami. Tovrstna izmenjava informacij in tovrstno sodelovanje potekata na podlagi dvostranskih ali večstranskih sporazumov ali prek regionalnih mrež, vzpostavljenih na podlagi teh sporazumov. Nacionalni koordinacijski centri držav članic so kontaktne točke za izmenjavo informacij s sosednjimi tretjimi državami.

2. Zadevne države članice pred sklenitvijo sporazumov iz odstavka 1 o sporazumu uradno obvestijo Komisijo, ki preveri skladnost določb, ki so relevantne za sistem EUROSUR, s to uredbo. Po sklenitvi sporazuma zadevna država članica o njem uradno obvesti Komisijo, ki z njim seznani Evropski parlament, Svet in Agencijo.

3. Sporazumi iz odstavka 1 so skladni z ustreznim pravom Unije in mednarodnim pravom o temeljnih pravicah in mednarodni zaščiti, vključno z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah in Konvencijo o statusu beguncev, zlasti z načelom nevračanja.

4. Obseg vsakršne izmenjave osebnih podatkov s tretjimi državami v okviru sistema EUROSUR je strogo omejen na tisto, kar je nujno potrebno za namene te uredbe. Ta izmenjava poteka v skladu z Direktivo 95/46/ES, Okvirnim sklepom 2008/977/PNZ in ustreznimi nacionalnimi predpisi o varstvu podatkov.

5. Prepovedana je vsakršna izmenjava informacij na podlagi odstavka 1, pri kateri se tretji državi posredujejo informacije, ki bi jih lahko uporabila za prepoznavanje oseb ali skupin oseb, katerih prošnje za dostop do mednarodne zaščite so v postopku obravnave ali za katere obstaja resno tveganje, da bodo žrtve mučenja, nečloveškega in ponižujočega ravnanja ali kaznovanja ali katere koli druge kršitve temeljnih pravic.

6. Kakršna koli izmenjava informacij na podlagi odstavka 1 je skladna s pogoji iz dvostranskih in večstranskih sporazumov, sklenjenih s sosednjimi tretjimi državami.

7. Informacije, ki jih v okviru sistema EUROSUR zagotovi Agencija ali država članica, ki ni pogodbenica sporazuma iz odstavka 1, se ne delijo *s tretjo državo iz navedenega sporazuma* brez predhodne odobritve Agencije ali te države članice. Zavrnitev odobritve, kar zadeva delitev informacij z zadevno tretjo državo, je za države članice in Agencijo zavezujoča.

8. Nadaljnji prenos ali drugo posredovanje informacij, izmenjanih na podlagi tega člena, tretjim državam ali tretjim stranem sta prepovedana.

9. Za kakršno koli izmenjavo informacij, pridobljenih s skupno uporabo orodij za varovanje, s tretjimi državami veljajo zakoni in pravila, ki urejajo ta orodja, ter ustrezne določbe Direktive 95/46/ES, Uredbe (ES) št. 45/2001 in Okvirnega sklepa 2008/977/PNZ.

Člen 21

Priročnik

1. Komisija v tesnem sodelovanju z državami članicami in Agencijo ter drugimi ustreznimi organi, uradi in agencijami Unije da na voljo praktični priročnik za izvajanje in upravljanje sistema EUROSUR (v nadaljnjem besedilu: priročnik). Priročnik vsebuje tehnične in operativne smernice, priporočila ter najboljše prakse, tudi glede sodelovanja s tretjimi državami. Komisija sprejme priročnik v obliki priporočila.

2. Komisija lahko po posvetovanju z državami članicami in Agencijo sklene, da imajo deli priročnika oznako RESTREINT UE/EU RESTRICTED v skladu s pravili iz Poslovnika Komisije.

Člen 22

Spremljanje in ocenjevanje

1. Agencija in države članice za namene te uredbe zagotovijo, da so vzpostavljeni postopki za spremljanje tehničnega in operativnega delovanja sistema EUROSUR glede na cilje v zvezi z ustreznim spremljanjem razmer in zmogljivostjo za odzivanje na zunanjih mejah ter spoštovanja temeljnih pravic, vključno z načelom nevračanja.

2. Agencija do 1. decembra 2015 in nato vsaki dve leti Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o delovanju sistema EUROSUR.

3. Komisija do 1. decembra 2016 in nato vsaka štiri leta Evropskemu parlamentu in Svetu predloži splošno oceno sistema EUROSUR. Ta ocena vključuje ovrednotenje rezultatov, doseženih glede na zastavljene cilje, nadaljnje veljavnosti temeljne podstati, uporabe te uredbe v državah članicah in s strani Agencije ter skladnosti s temeljnimi pravicami in vplivom nanje. Ta ocena prav tako vključuje oceno stroškov in koristi. Navedeni oceni se po potrebi priložijo ustrezni predlogi sprememb te uredbe.

4. Države članice Agenciji zagotovijo informacije, potrebne za pripravo poročila iz odstavka 2.

Agencija Komisiji zagotovi informacije, potrebne za pripravo ocene iz odstavka 3.

Člen 23

Spremembe Uredbe (ES) št. 2007/2004

Uredba (ES) št. 2007/2004 se spremeni:

(1) v členu 2(1) se točka (i) nadomesti z naslednjim:

„(i) zagotavlja potrebno pomoč pri razvoju in delovanju evropskega sistema varovanja meja in po potrebi pri razvoju skupnega okolja za izmenjavo podatkov, vključno z interoperabilnostjo sistemov, zlasti z vzpostavitvijo, vzdrževanjem in usklajevanjem okvira sistema EUROSUR v skladu z Uredbo (EU) št. 1052/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

(*) Uredba (EU) št. 1052/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o vzpostavitvi Evropskega sistema varovanja meja (EUROSUR) (UL L 295, 6.11.2013, str. 11.)“;

(2) vstavi se naslednji člen:

„*Člen 11ca*

Obdelava osebnih podatkov v okviru sistema EUROSUR

Agencija lahko obdeluje osebne podatke iz člena 13(2) Uredbe (EU) št. 1052/2013, ki se uporablja v skladu z ukrepi iz člena 11a te uredbe. Pri obdelavi takšnih podatkov se upoštevata zlasti načeli nujnosti in sorazmernosti, nadaljnji prenos ali drugo posredovanje tretjim državam takih osebnih podatkov, ki jih obdeluje Agencija, pa sta prepovedana.“.

Člen 24

Začetek veljavnosti in uporaba

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

2. Ta uredba se uporablja od 2. decembra 2013.

3. Bolgarija, Estonija, Grčija, Španija, Francija, Hrvaška, Italija, Ciper, Latvija, Litva, Madžarska, Malta, Poljska, Portugalska, Romunija, Slovenija, Slovaška in Finska nacionalne koordinacijske centre v skladu s členom 5 ustanovijo z 2. decembrom 2013.

Preostale države članice nacionalne koordinacijske centre v skladu s členom 5 ustanovijo s 1. decembrom 2014.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Strasbourgu, 22. oktobra 2013

Za Evropski parlament	*Za Svet*
Predsednik	*Predsednik*
M. SCHULZ	V. LEŠKEVIČIUS

PRILOGA

Pri vzpostavljanju, upravljanju in vzdrževanju različnih sestavnih delov okvira sistema EUROSUR se upoštevajo naslednja načela:

(a) načelo interesnih skupnosti: nacionalni koordinacijski centri in Agencija oblikujejo posebne interesne skupnosti za izmenjavo informacij in za sodelovanje v okviru sistema EUROSUR. Interesne skupnosti se uporabljajo za organiziranje različnih nacionalnih koordinacijskih centrov in Agencije za namene izmenjave informacij ter izpolnjevanja skupnih ciljev, zahtev in interesov;

(b) načeli skladnega upravljanja in uporabe obstoječih struktur: Agencija zagotovi skladnost različnih sestavnih delov okvira sistema EUROSUR, vključno z zagotavljanjem smernic in podpore nacionalnim koordinacijskim centrom ter spodbujanjem interoperabilnosti informacij in tehnologije. Okvir sistema EUROSUR v kar največji meri uporablja obstoječe sisteme in zmogljivosti, da bi optimizirali uporabo splošnega proračuna Unije in preprečili podvajanje. V zvezi s tem je vzpostavitev sistema EUROSUR popolnoma v skladu s Skupnim okoljem za izmenjavo informacij, kar prispeva k usklajenemu in stroškovno učinkovitemu pristopu k medsektorski izmenjavi informacij v Uniji in koristi sistemu;

(c) načeli izmenjave in varovanja informacij: informacije, ki so na voljo v okviru sistema EUROSUR, so na voljo vsem nacionalnim koordinacijskim centrom in Agenciji, razen če so bile določene ali dogovorjene posebne omejitve. Nacionalni koordinacijski centri zagotovijo razpoložljivost, zaupnost in celovitost informacij, ki se izmenjujejo na nacionalni, evropski in mednarodni ravni. Agencija zagotovi razpoložljivost, zaupnost in celovitost informacij, ki se izmenjujejo na evropski in mednarodni ravni;

(d) načeli storitvene usmerjenosti in standardizacije: različne zmožnosti sistema EUROSUR se izvajajo z uporabo pristopa storitvene usmerjenosti. Agencija zagotovi, da okvir sistema EUROSUR čim bolj temelji na mednarodno dogovorjenih standardih;

(e) načelo prilagodljivosti: organizacija, informacije in tehnologija so zasnovane tako, da deležnikom sistema EUROSUR omogočajo prilagodljivo in strukturirano odzivanje na spreminjajoče se razmere.

Izjava Sveta

EUROSUR bo prispeval k zaščiti in ohranjanju življenj migrantov. Svet opozarja, da so za iskanje in reševanje na morju pristojne države članice, ki to izvajajo v okviru mednarodnih konvencij.

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA SVETA (EU) št. 1053/2013

z dne 7. oktobra 2013

o vzpostavitvi ocenjevalnega in spremljevalnega mehanizma za preverjanje uporabe schengenskega pravnega reda in razveljavitvi Sklepa Izvršnega odbora z dne 16. septembra 1998 o ustanovitvi stalnega odbora o ocenjevanju in izvajanju Schengenskega sporazuma

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 70 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ([1]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Schengensko območje brez nadzora na notranjih mejah je odvisno od uspešnega in učinkovitega izvajanja spremljevalnih ukrepov v državah članicah na področjih zunanjih meja, vizumske politike, schengenskega informacijskega sistema, varstva podatkov, policijskega sodelovanja, pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah in boja proti prepovedanim drogam.

(2) S Sklepom Izvršnega odbora z dne 16. septembra 1998 ([2]) (SCH/Cm-ex (98) 26 def) (v nadaljnjem besedilu: Sklep z dne 16. septembra 1998) je bil ustanovljen stalni odbor Konvencije o ocenjevanju in izvajanju Schengenskega sporazuma. Stalnemu odboru je bil podeljen mandat za ugotavljanje, ali so izpolnjeni vsi predpogoji za odpravo nadzora na notranjih mejah z državo kandidatko, in za zagotavljanje, da države, ki že v celoti izvajajo schengenski pravni red, slednjega pravilno uporabljajo.

(3) Za preverjanje uporabe schengenskega pravnega reda je potreben poseben ocenjevalni in spremljevalni mehanizem, da bi se zagotovili visoki enotni standardi pri njegovi uporabi v praksi in ohranila visoka raven medsebojnega zaupanja med tistimi državami članicami, ki so del območja brez nadzora na notranjih mejah. Tak mehanizem bi moral temeljiti na tesnem sodelovanju med Komisijo in zadevnimi državami članicami.

(4) V Haaškem programu ([3]) je Evropski svet Komisijo pozval, naj takoj, ko bo dosežena odprava nadzora na notranjih mejah, predloži predlog za dopolnitev obstoječega schengenskega ocenjevalnega mehanizma z nadzornim mehanizmom, ki bo zagotavljal tesno sodelovanje strokovnjakov držav članic, vključno z nenapovedanimi inšpekcijskimi pregledi.

(5) Evropski svet je v stockholmskem programu ([4]) menil, da bo ocenjevanje schengenskega območja še vedno ključnega pomena, k njej pa bi zato morala znatno prispevati krepitev vloge Evropske agencije za upravljanje operativnega sodelovanja na zunanjih mejah držav članic Evropske unije (Frontex), ustanovljene z Uredbo Sveta (ES) št. 2007/2004 ([5]), na tem področju.

(6) Zato bi bilo treba ocenjevalni mehanizem, vzpostavljen s Sklepom z dne 16. septembra 1998, spremeniti, Sklep z dne 16. septembra 1998 pa razveljaviti.

(7) Izkušnje iz prejšnjih ocenjevanj so pokazale, da je treba ohraniti skladen ocenjevalni mehanizem, ki bo zajemal vsa področja schengenskega pravnega reda, razen tistih, za katera je v pravu Unije že vzpostavljen poseben ocenjevalni mehanizem.

([1]) Mnenje z dne 12. junija 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu).
([2]) UL L 239, 22.9.2000, str. 138.
([3]) UL C 53, 3.3.2005, str. 1.
([4]) UL C 115, 4.5.2010, str. 1.
([5]) Uredba Sveta (ES) št. 2007/2004 z dne 26. oktobra 2004 o ustanovitvi Evropske agencije za upravljanje in operativno sodelovanje na zunanjih mejah držav članic Evropske unije (UL L 349, 25.11.2004, str. 1).

(8) V skladu s členom 70 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) bi morale države članice v sodelovanju s Komisijo objektivno in nepristransko ocenjevati izvajanje politik Unije na območju svobode, varnosti in pravice. Da bi bilo ocenjevanje učinkovito, bi moralo vključevati tudi ustrezno spremljanje in nadaljnje ukrepanje na podlagi ocenjevalnih poročil, za kar bi morala skrbeti Komisija.

(9) Poleg tega bi bilo treba zagotoviti enotne pogoje za izvajanje te uredbe, da bi bil ocenjevalni mehanizem učinkovitejši. Zato bi bilo treba nekatera izvedbena pooblastila podeliti Komisiji in nekatera Svetu.

(10) Pooblastila za pripravo in načrtovanje ocenjevanj ter pooblastilo za sprejemanje ocenjevalnih poročil bi bilo treba prenesti na Komisijo. Več od teh pooblastil bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije [1]. Glede na določbe člena 2(2)(b)(iii) navedene uredbe se za sprejemanje takšnih aktov uporablja postopek pregleda.

(11) Za večje medsebojno zaupanje med državami članicami, zagotavljanje boljšega usklajevanja med njimi na ravni Unije in intenzivnejši medsebojni pritisk med njimi bi bilo treba izvedbena pooblastila za sprejemanje priporočil v zvezi z ukrepi za odpravo kakršnih koli pomanjkljivosti, navedenih v ocenjevalnem poročilu, na področju medsebojnega ocenjevanja izvajanja politik Unije na območju svobode, varnosti in pravice v skladu s členom 70 PDEU prenesti na Svet. Ustrezno odražajo namen ocenjevalnega mehanizma, utemeljenega na tem *lex specialis*, ki na tem konkretnem področju in glede na to, da ima Komisija splošno pristojnost, da s postopki za ugotavljanje kršitev skrbi za uporabo prava Unije pod nadzorom Sodišča Evropske unije, z medsebojnimi pregledi dopolnjuje spremljanje učinkovitosti izvajanja politik Unije v praksi.

Poleg tega takšna izvedbena pooblastila, podeljena Svetu, prispevajo k uresničevanju želje, ki jo je izrazil Evropski svet v svojih sklepih z dne 23. in 24. junija 2011, da bi bilo treba s povečanjem vzajemnega zaupanja med državami članicami sodelovanje v schengenskem območju še bolj okrepiti in da so države članice odgovorne za zagotavljanje, da se vsa schengenska pravila uporabljajo učinkovito ter v skladu z dogovorjenimi skupnimi standardi, temeljnimi načeli in pravili. Takšna izvedbena pooblastila, kot je zapisano v sklepih Sveta z dne 8. marca 2012, prispevajo tudi k boljšemu upravljanju schengenskega območja, in sicer s političnimi razpravami na ministrski ravni o pravilnem delovanju schengenskega območja, vključno z razpravami v primerih, ko ocenjevalna poročila razkrijejo resne pomanjkljivosti. Takšne razprave, ki potekajo v mešanem odboru, ki ga sestavljajo države članice EU in pridružene schengenske države, bi morale doprinesti k temu, da bi Svet tako v okviru svojih pristojnosti lahko sprejemal odločitve za zagotavljanje učinkovitega delovanja schengenskega območja. Ne nazadnje je s podelitvijo teh izvedbenih pooblastil Svetu ustrezno upoštevana morebitna politično občutljiva narava priporočil, ki se pogosto nanašajo na nacionalne izvršne in izvršilne pristojnosti.

(12) Z ocenjevalnim mehanizmom bi bilo treba vzpostaviti pregledna, učinkovita in jasna pravila o metodi, ki se bo uporabljala za ocenjevanje, opredeliti uporabo visoko usposobljenih strokovnjakov za obiske na kraju samem in določiti nadaljnje ukrepanje na podlagi ugotovitev iz ocenjevanj. Metoda mora zlasti predvideti nenapovedane obiske na kraju samem, zlasti na področju nadzora meja in vizumov, ki bi dopolnjevali napovedane obiske na kraju samem.

(13) V ocenjevalnem in spremljevalnem mehanizmu bi morali biti zajeti vsi vidiki schengenskega pravnega reda. Kar zadeva vprašanje meja, bi moral ocenjevalni in spremljevalni mehanizem zajemati učinkovitost nadzora na zunanjih mejah in neizvajanje nadzora na notranjih mejah.

(14) Pri ocenjevanju in spremljanju bi bilo treba posebno pozornost nameniti spoštovanju temeljnih pravic pri uporabi schengenskega pravnega reda.

(15) Z ocenjevanjem bi se moralo zagotoviti, da države članice schengenska pravila dejansko uporabljajo v skladu s temeljnimi načeli in pravili. Zato bi moral ocenjevalni mehanizem zajemati vso zadevno zakonodajo in operativne dejavnosti, ki prispevajo k delovanju območja brez nadzora na notranjih mejah.

(16) Da bi okrepili učinkovitost in zanesljivost ocenjevalnega mehanizma, bi bilo treba pri vsakem ocenjevanju upoštevati pravilno delovanje organov, ki uporabljajo ustrezne dele schengenskega pravnega reda. Tako bo ocenjevalni mehanizem lahko uspešneje zagotovil, da bodo države

[1] UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

članice učinkovito uporabljale schengenska pravila v skladu s temeljnimi načeli in pravili, kot je zahteval Evropski svet v svojih sklepih z dne 23. in 24. junija 2011. Izpolnjena bo zahteva Evropskega sveta iz njegovih sklepov z dne 1. in 2. marca 2012, da naj ocenjevalni mehanizem naslovi zahteve v zvezi z delovanjem institucij, ki sodelujejo pri izvajanju schengenskega pravnega reda.

(17) Frontex bi moral podpirati izvajanje ocenjevalnega mehanizma, predvsem na področju analize tveganja v zvezi z zunanjimi mejami. Pri izvajanju ocenjevalnega mehanizma bi morala biti med obiski na kraju samem na zunanjih mejah na *ad hoc* osnovi omogočena tudi uporaba strokovnega znanja in izkušenj Frontexa.

(18) Drugi organi, uradi in agencije Unije, kot sta Evropski policijski urad (Europol), ustanovljen s Sklepom Sveta 2009/371/PNZ ([1]), in Eurojust, ustanovljen s Sklepom Sveta 2002/187/PNZ ([2]), bi morali na področjih v njihovi pristojnosti po potrebi podpirati izvajanje mehanizma. Pri izvajanju ocenjevalnega mehanizma bi morala biti po potrebi omogočena tudi uporaba strokovnega znanja in izkušenj organov, uradov ali agencij Unije, kadar pomagajo pri obiskih na kraju samem v zvezi s področji schengenskega pravnega reda, ki spadajo v pristojnosti organa, urada ali agencije Unije. To bi na primer veljalo za Evropskega nadzornika za varstvo podatkov v zvezi z ocenami varstva podatkov, pri katerih lahko sodelujejo tudi nacionalni organi za varstvo podatkov.

(19) Države članice in Komisija bi morale zagotoviti, da imajo strokovnjaki, ki so na voljo za obiske na kraju samem, potrebne izkušnje in so v ta namen posebno usposobljeni, tudi o temeljnih pravicah. Ustrezna usposabljanja bi morali zagotoviti zadevni organi, uradi ali agencije Unije, kot na primer Frontex, poleg tega pa bi bilo državam članicam v okviru obstoječih instrumentov financiranja Unije in njihovega razvoja treba dati na voljo sredstva za pobude, usmerjene v posebna usposabljanja na področju ocenjevanja schengenskega pravnega reda.

(20) Glede na posebno vlogo, ki jo zadnji stavek člena 70 PDEU namenja Evropskemu parlamentu in nacionalnim parlamentom, kakor je v zvezi z nacionalnimi parlamenti poudarjena v točki (c) člena 12 Pogodbe o Evropski uniji (PEU), je treba zagotoviti, da bosta Svet in Komisija Evropski parlament in nacionalne parlamente temeljito obveščala o vsebini in rezultatih ocenjevanja. Poleg tega bi se Svet, če bi Komisija predložila predlog za spremembo te uredbe, v skladu s členom 19(7)(h) svojega Poslovnika posvetoval z Evropskim parlamentom, da bi pred sprejetjem končnega besedila kar najbolje upošteval njegovo mnenje.

(21) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja. Ker ta uredba nadgrajuje schengenski pravni red, se Danska v skladu s členom 4 navedenega protokola v šestih mesecih od dne, ko Svet sprejme to uredbo, odloči, ali bo to uredbo prenesla v svoje nacionalno pravo.

(22) Združeno kraljestvo sodeluje pri tej uredbi v skladu s členom 5(1) Protokola št. 19 o schengenskem pravnem redu, vključenem v okvir Evropske unije, ki je priložen PEU in PDEU, in členom 8(2) Sklepa Sveta 2000/365/ES z dne 29. maja 2000 o prošnji Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske za sodelovanje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda ([3]).

(23) Irska sodeluje pri tej uredbi v skladu s členom 5(1) Protokola št. 19 o schengenskem pravnem redu, vključenem v okvir Evropske unije, ki je priložen PEU in PDEU, in členom 6(2) Sklepa Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske, da sodeluje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda ([4]).

(24) Ta uredba predstavlja za Islandijo in Norveško razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško o pridružitvi obeh k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ([5]), ki spadajo na področje iz člena 1 Sklepa Sveta 1999/437/ES ([6]) o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo navedenega sporazuma.

(25) Ta uredba predstavlja za Švico razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ([7]), ki spadajo na področje iz člena 1 Sklepa 1999/437/ES, v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2008/146/ES ([8]).

([1]) Sklep Sveta 2009/371/PNZ z dne 6. aprila 2009 o ustanovitvi Evropskega policijskega urada (Europol) (UL L 121, 15.5.2009. str. 37).
([2]) Sklep Sveta 2002/187/PNZ z dne 28. februarja 2002 o ustanovitvi Eurojusta za okrepitev boja proti težjim oblikam kriminala (UL L 63, 6.3.2002, str. 1).
([3]) UL L 131, 1.6.2000, str. 43.
([4]) UL L 64, 7.3.2002, str. 20.
([5]) UL L 176, 10.7.1999, str. 36.
([6]) UL L 176, 10.7.1999, str. 31.
([7]) UL L 53, 27.2.2008, str. 52.
([8]) UL L 53, 27.2.2008, str. 1.

(26) Ta uredba predstavlja za Lihtenštajn razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Protokola, podpisanega med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ([1]), ki spadajo na področje iz člena 1 Sklepa 1999/437/ES v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2011/350/EU ([2]).

(27) Ker se je v skladu s Sklepom z dne 16. septembra 1998 ocenjevanje Cipra že začelo pred datumom začetka veljavnosti te uredbe, se ta uredba za Ciper ne bo uporabljala do 1. januarja 2016.

(28) Glede na to, da se je preverjanje v skladu z veljavnimi postopki schengenskega ocenjevanja za Bolgarijo in Romunijo že zaključilo, kot določa člen 4(2) Akta o pristopu iz leta 2005, se ocenjevanje iz člena 1(1)(b) za ti državi članici ne bo izvedlo.

(29) Ne glede na navedeno bi morali strokovnjaki iz Cipra, Bolgarije, Romunije in Hrvaške sodelovati pri ocenjevanju vseh delov schengenskega pravnega reda –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Namen in področje uporabe

1. S to uredbo se vzpostavlja ocenjevalni in spremljevalni mehanizem za naslednje namene:

(a) preverjanje uporabe schengenskega pravnega reda v državah članicah, za katere se schengenski pravni red uporablja v celoti, in v državah članicah, za katere se v skladu z zadevnimi protokoli, priloženimi PEU in PDEU, schengenski pravni red uporablja delno;

(b) preverjanje, ali so bili izpolnjeni potrebni pogoji za uporabo vseh zadevnih delov schengenskega pravnega reda v tistih državah članicah, v zvezi s katerimi ni bil sprejet sklep Sveta o popolni ali delni uporabi določb schengenskega pravnega reda, z izjemo tistih držav članic, katerih ocenjevanje je že bilo zaključeno ob začetku veljavnosti te uredbe.

2. Preverjanje iz odstavka 1(b) tega člena ne posega v drugi odstavek člena 23 v zvezi z državami članicami, v katerih so se 26. novembra 2013 postopki ocenjevanja že začeli.

3. Strokovnjaki iz držav članic, ki schengenskega pravnega reda v skladu z zadevnim aktom o pristopu še ne uporabljajo v celoti, prav tako sodelujejo pri ocenjevanju vseh delov schengenskega pravnega reda.

Člen 2

Opredelitve pojmov

V tej uredbi „schengenski pravni red“ pomeni določbe, vključene v okvir Unije v skladu s Protokolom št. 19, ki je priložen PEU in PDEU, skupaj z akti, ki jih nadgrajujejo ali so z njimi drugače povezani.

Člen 3

Pristojnosti

1. Države članice in Komisija so skupaj pristojne za izvajanje ocenjevalnega in spremljevalnega mehanizma, kot je določeno v tej uredbi, pri čemer jih podpirajo organi, uradi in agencije Unije, ki sodelujejo pri izvajanju schengenskega pravnega reda.

2. Komisija opravlja vlogo splošnega koordinatorja pri pripravi letnih in večletnih ocenjevalnih programov, oblikovanju vprašalnikov in časovnega razporeda obiskov, izvajanju obiskov ter pripravi ocenjevalnih poročil in priporočil. Skrbi tudi za nadaljnje ukrepanje na podlagi ocenjevalnih poročil in priporočil ter njihovo spremljanje v skladu s členom 16.

3. Države članice in Komisija na vseh stopnjah ocenjevanj v celoti sodelujejo za opravljanje nalog, ki so jim zaupane na podlagi te uredbe.

Člen 4

Ocenjevanja

1. Ocenjevanja lahko zajemajo vse vidike schengenskega pravnega reda, vključno z uspešnim in učinkovitim izvajanjem spremljevalnih ukrepov v državah članicah na področju zunanjih meja, vizumske politike, schengenskega informacijskega sistema, varstva podatkov, policijskega sodelovanja, pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah in neizvajanja nadzora na notranjih mejah. Pri vsakem ocenjevanju bi bilo treba upoštevati delovanje organov, ki izvajajo ustrezne dele schengenskega pravnega reda, kot je določeno v tem odstavku.

2. Ocenjevanja se lahko izvajajo z vprašalniki in napovedanimi ali nenapovedanimi obiski na kraju samem. Pred napovedanimi obiski na kraju samem se izpolni vprašalnik. Obiski na kraju samem in vprašalniki se pri ocenjevanju določene države članice in/ali določenega področja po potrebi lahko uporabljajo samostojno ali v kombinaciji.

3. Tako vprašalnike kot obiske na kraju samem lahko dopolnijo predstavitve ocenjevane države članice glede področja, ki ga zajema ocenjevanje.

([1]) UL L 160, 18.6.2011, str. 21.
([2]) UL L 160, 18.6.2011, str. 19.

Člen 5

Večletni ocenjevalni program

1. Komisija določi, po potrebi po posvetovanju s Frontexom in Europolom, večletni ocenjevalni program, ki zajema obdobje petih let, najpozneje šest mesecev pred začetkom naslednjega petletnega obdobja. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 21(2). Komisija večletni ocenjevalni program pošlje Evropskemu parlamentu in Svetu.

2. Vsaka država članica je ocenjena v vsakem petletnem obdobju, ki ga zajema večletni ocenjevalni program. Večletni ocenjevalni program vsebuje razpored držav članic, ki se ocenijo vsako leto. Razpored držav članic, ki bodo ocenjene, upošteva čas, ki je minil od prejšnjega ocenjevanja, in uravnoteženost med različnimi deli schengenskega pravnega reda, ki se ocenjujejo.

3. Večletni ocenjevalni program se lahko po potrebi prilagodi v skladu s postopkom iz odstavka 1.

4. Večletni ocenjevalni program se lahko sklicuje na tematska ocenjevanja iz člena 6(1)(b).

5. Prvi večletni ocenjevalni program se določi do 27. maja 2014. Začetek navedenega programa je 27. novembra 2014, zaključek pa 31. decembra 2019.

Člen 6

Letni ocenjevalni program

1. Komisija pripravi letni ocenjevalni program do 31. oktobra za leto, predhodno temu, na katerega se program nanaša, pri čemer upošteva predvsem analizo tveganja, ki jo predloži Frontex v skladu s členom 7, in po potrebi informacije, ki jih predloži Europol in drugi organi, uradi in agencije Unije, zlasti v skladu s členom 8.

Letni ocenjevalni program vključuje predloge za ocenjevanje:

(a) uporabe schengenskega pravnega reda ali njegovih delov v posamezni državi članici, kakor je določeno v večletnem ocenjevalnem programu, in

(b) in po potrebi, uporabe posameznih delov schengenskega pravnega reda v več državah članicah (tematska ocenjevanja).

2. Komisija z izvedbenimi akti določi prvi oddelek letnega ocenjevalnega programa, ki vsebuje začasni časovni razpored obiskov na kraju samem. V tem oddelku so navedene države članice, ki se v skladu z večletnim ocenjevalnim programom ocenijo v naslednjem letu, področja, ki se ocenijo, in obiski na kraju samem. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 21(2). Komisija večletni ocenjevalni program pošlje Evropskemu parlamentu in Svetu.

3. Komisija pripravi in sprejme drugi oddelek letnega ocenjevalnega programa. V tem oddelku so navedeni nenapovedani obiski na kraju samem, ki se opravijo v naslednjem letu. Velja za zaupnega, zato ne bo nikomur poslan.

4. Letni ocenjevalni program se lahko po potrebi prilagodi v skladu z odstavkoma 2 in 3.

5. Prvi večletni ocenjevalni program se določi do 27. maja 2014. Začetek navedenega programa je 27. novembra 2014, zaključek pa 31. decembra 2014.

Člen 7

Analiza tveganja agencije Frontex

1. Frontex vsako leto do 31. avgusta v skladu s svojim mandatom Komisiji in državam članicam predloži analizo tveganja. V takšni analizi tveganja med drugim upošteva nezakonito priseljevanje in pomembne spremembe operativnega okolja na zunanjih mejah ter oblikuje priporočila za prednostne naloge pri ocenjevanjih v naslednjem letu. Priporočila se nanašajo na posamezne odseke zunanjih meja in posamezne mejne prehode, ki se v naslednjem letu ocenijo v okviru večletnega ocenjevalnega programa. Komisija analizo tveganja nemudoma pošlje Evropskemu parlamentu in Svetu.

2. Frontex vsako leto do 31. avgusta Komisiji predloži analizo tveganja, ki je ločena od tiste iz odstavka 1, ki vključuje priporočila za prednostne naloge pri ocenjevanjih, ki se izvedejo v naslednjem letu v obliki nenapovedanih obiskov na kraju samem, neodvisno od vrstnega reda držav članic, ki se ocenijo vsako leto, kot je določeno v večletnem ocenjevalnem programu v skladu s členom 5(2). Ta priporočila lahko zadevajo katero koli regijo ali določeno področje in vsebujejo seznam najmanj desetih določenih odsekov zunanjih meja in najmanj desetih določenih mejnih prehodov. Komisija lahko agencijo Frontex kadar koli zaprosi, naj ji predloži analizo tveganja in priporočila za potrebna ocenjevanja v obliki nenapovedanih obiskov na kraju samem.

3. Analiza tveganja iz odstavkov 1 in 2, ki jo pripravi Frontex, se prvič pošlje Komisiji najkasneje do 27. februarja 2014.

Člen 8

Analiza tveganja, ki jo izvedejo drugi organi, uradi in agencije Unije

Komisija organe, urade in agencije Unije, druge kot Frontex, ki sodelujejo pri izvajanju schengenskega pravnega reda, po potrebi zaprosi za analizo tveganja, tudi glede korupcije in organiziranega kriminala, če bi to lahko ogrožalo uporabo schengenskega pravnega reda v državah članicah. Takšna analiza tveganja se lahko uporabi pri pripravi letnih ocenjevalnih programov.

Člen 9

Vprašalnik

1. Komisija v tesnem sodelovanju z državami članicami z izvedbenimi akti določi in posodablja standardni vprašalnik. Standardni vprašalnik zajema zadevno zakonodajo, splošno priznana priporočila in najboljše prakse, zlasti tiste iz schengenskih katalogov, organizacijska in tehnična sredstva, ki so na voljo za izvajanje schengenskega pravnega reda, ter statistične podatke, ki so na voljo za vsako področje ocenjevanja. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 21(2).

2. Komisija vsako leto do 1. julija pošlje standardni vprašalnik tistim državam članicam, ki bodo ocenjevane naslednje leto. Države članice odgovore na vprašalnik Komisiji predložijo v osmih tednih od datuma, ko jim je bil poslan. Te odgovore da Komisija na voljo drugim državam članicam in o njih obvesti Evropski parlament. Na zahtevo Evropskega parlamenta, med drugim zaradi resnosti zadeve, ga Komisija obvesti tudi o vsebini določenega odgovora, in sicer za vsak primer posebej in ob upoštevanju veljavnih predpisov o odnosih med Evropskim parlamentom in Komisijo.

Člen 10

Skupine, odgovorne za obiske na kraju samem

1. Skupino, odgovorno za obiske na kraju samem, sestavljajo strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, in predstavniki Komisije.

2. Komisija države članice pozove, naj imenujejo strokovnjake, ki so na razpolago za sodelovanje pri posameznih obiskih na kraju samem, in navedejo njihova področja strokovnega znanja.

V primeru napovedanih obiskov na kraju samem Komisija države članice najpozneje tri mesece pred načrtovanim začetkom obiska na kraju samem pozove, naj imenujejo strokovnjake. Države članice strokovnjake imenujejo v dveh tednih po prejemu poziva.

V primeru nenapovedanih obiskov na kraju samem Komisija države članice najpozneje dva tedna pred načrtovanim začetkom obiska na kraju samem pozove, naj imenujejo strokovnjake. Države članice strokovnjake imenujejo v 72 urah po prejemu poziva.

3. Ocenjevalnih obiskov na kraju samem se lahko udeležita največ dva predstavnika Komisije. Napovedanih obiskov na kraju samem se lahko udeleži največ osem strokovnjakov držav članic, ki sodelujejo pri ocenjevalnih obiskih na kraju samem, nenapovedanih obiskov na kraju samem pa največ šest.

Če število strokovnjakov, ki jih imenujejo države članice, presega ustrezne zgornje meje, Komisija po posvetovanju z zadevnimi državami članicami imenuje člane skupine glede na geografsko uravnoteženost in usposobljenost strokovnjakov.

4. Strokovnjaki držav članic ne smejo sodelovati pri ocenjevalni misiji, ki vključuje obisk na kraju samem v državi članici, v kateri so zaposleni.

5. Komisija lahko pozove Frontex, Europol ali druge organe, urade ali agencije Unije, ki sodelujejo pri izvajanju schengenskega pravnega reda, naj imenujejo predstavnika, ki se kot opazovalec udeleži obiska na kraju samem v zvezi s področjem, ki je zajeto z njihovim mandatom.

6. Vodilna strokovnjaka skupine za obiske na kraju samem sta predstavnik Komisije in strokovnjak iz države članice, ki ga skupaj določijo člani te skupine čim prej po vzpostavitvi skupine. Vodilna strokovnjaka se imenujeta pravočasno, preden je določen podroben program iz člena 13(2).

Člen 11

Skupine, odgovorne za ocenjevanja na podlagi vprašalnika

1. Kadar se vprašalnik uporablja samostojno, torej ne da bi mu sledil obisk na kraju samem iz člena 4(2), skupino, odgovorno za ocenjevanje odgovorov na vprašalnik (v nadaljnjem besedilu: skupina za vprašalnik), sestavljajo strokovnjaki iz držav članic in predstavniki Komisije.

2. Ko Komisija državi članici, ki bo ocenjevana, pošlje vprašalnik, države članice pozove, naj imenujejo strokovnjake, ki so na razpolago za sodelovanje pri ocenjevanju, in navedejo njihova področja strokovnega znanja. Države članice strokovnjake imenujejo v dveh tednih po prejemu poziva. Strokovnjaki se imenujejo v skladu s členom 10(3) in (4).

Člen 12

Strokovnjaki

Strokovnjaki, ki sodelujejo pri ocenjevanjih, imajo ustrezne kvalifikacije, vključno z dobrim teoretičnim znanjem in praktičnimi izkušnjami na področjih, ki jih zajema ocenjevalni mehanizem, dobro poznajo načela, postopke in tehnike ocenjevanja ter se lahko učinkovito sporazumevajo v skupnem jeziku. V ta namen države članice in Komisija v sodelovanju s pristojnimi organi, uradi ali agencijami Unije zagotovijo ustrezno usposabljanje strokovnjakov, tudi o spoštovanju temeljnih pravic.

Člen 13

Potek obiskov na kraju samem

1. Skupine, imenovane za obiske na kraju samem, opravijo vse potrebne pripravljalne dejavnosti, da se zagotovijo učinkovitost, natančnost in usklajenost obiskov na kraju samem.

2. Podroben program napovedanih obiskov na kraju samem določi Komisija v tesnem sodelovanju z vodilnima strokovnjakoma in zadevno državo članico. Države članice so obveščene o navedenem programu. Podroben program nenapovedanih obiskov na kraju samem določi Komisija.

Komisija se posvetuje z zadevno državo članico ter jo obvesti o časovnem razporedu in podrobnem programu:

(a) najmanj šest tednov pred predvideno izvedbo napovedanega obiska na kraju samem;

(b) najmanj 24 ur pred izvedbo nenapovedanega obiska na kraju samem.

Nenapovedani obiski na kraju samem se izvedejo brez predhodnega uradnega obvestila zadevnih(-e) držav(-e) članic(-e). Splošne smernice o praktičnih podrobnostih takšnih obiskov določi Komisija v tesnem sodelovanju z državami članicami.

3. Vsi člani skupine, imenovane za obisk na kraju samem, imajo pri sebi identifikacijski dokument, na podlagi katerega so v skladu s to uredbo pooblaščeni za opravljanje obiskov na kraju samem.

4. Država članica, ki bo ocenjevana, zagotovi, da lahko skupina za obiske na kraju samem izvaja svoja pooblastila za preverjanje dejavnosti na področjih, ki se ocenjujejo. Zagotovi zlasti, da lahko skupina za obiske na kraju samem neposredno stopi v stik z ustreznimi osebami in ima dostop do vseh območij, prostorov in dokumentov, potrebnih za ocenjevanje.

5. Država članica, ki bo ocenjevana, z vsemi sredstvi v okviru svojih zakonitih pooblastil pomaga skupini za obiske na kraju samem pri opravljanju njene naloge.

6. V primeru napovedanih obiskov na kraju samem Komisija državi članici, ki bo ocenjevana, vnaprej sporoči imena strokovnjakov v skupini za obiske na kraju samem. Navedena država članica imenuje kontaktno točko za praktično organizacijo obiska na kraju samem.

7. Komisija in države članice so glede organizacije potovanj v državo(-e) članico(-e), ki bo ocenjevana(-e), in iz nje (njih) vsaka posebej odgovorne za svoje strokovnjake, ki sodelujejo v skupini za obiske na kraju samem. Komisija povrne stroške potovanja in nastanitve strokovnjakov, ki sodelujejo pri obiskih na kraju samem.

Država(-e) članica(-e), ki bo ocenjevana(-e), je (so) odgovorna(-e) za organizacijo nastanitve in zagotavljanje potrebnega prevoza na kraju samem. V primeru nenapovedanih obiskov na kraju samem Komisija poskrbi za organizacijo nastanitve za strokovnjake.

Člen 14

Ocenjevalna poročila

1. Po vsakem ocenjevanju se pripravi ocenjevalno poročilo, ki temelji na ugotovitvah obiska na kraju samem in vprašalniku, kakor je ustrezno. V primeru obiskov na kraju samem skupina za obiske na kraju samem ocenjevalno poročilo pripravi med obiskom.

Strokovnjaki držav članic in predstavniki Komisije so skupno odgovorni za pripravo ocenjevalnega poročila ter za zagotavljanje njegove celovitosti in kakovosti. V primeru razhajanja mnenj si skupina za obiske na kraju samem ali skupina za vprašalnik, kot je primerno, prizadeva doseči kompromis.

2. V ocenjevalnem poročilu so po potrebi analizirani kvalitativni, kvantitativni, operativni, upravni in organizacijski vidiki ter navedene morebitne pomanjkljivosti, ki so bile ugotovljene med ocenjevanjem.

3. Za vsako ugotovitev iz ocenjevalnega poročila se uporabi ena od naslednjih ocen:

(a) izpolnjuje zahteve;

(b) izpolnjuje zahteve, vendar je potrebno izboljšanje;

(c) ne izpolnjuje zahtev.

4. Komisija osnutek ocenjevalnega poročila pošlje ocenjevani državi članici v šestih tednih od obiska na kraju samem ali od prejema odgovora na vprašalnik, kakor je ustrezno. Ocenjevana država članica v dveh tednih po prejemu predloži pripombe glede osnutka ocenjevalnega poročila. Na zahtevo ocenjevane države članice se izvede sestanek za oblikovanje poročila. V osnutku ocenjevalnega poročila se lahko upoštevajo pripombe ocenjevane države članice.

5. Komisija osnutek ocenjevalnega poročila in pripombe ocenjevane države članice pošlje državam članicam, ki so pozvane k predložitvi pripomb v zvezi z odgovorom na vprašalnik, osnutkom ocenjevalnega poročila in pripombami ocenjevane države članice.

Na podlagi tega in potem ko je po potrebi ustrezno spremenila osnutek ocenjevalnega poročila, Komisija z izvedbenimi akti sprejme ocenjevalno poročilo. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 21(2). Komisija ocenjevalno poročilo pošlje Evropskemu parlamentu.

Člen 15

Priporočila

1. Pri pripravi ocenjevalnega poročila ter ob upoštevanju ugotovitev in ocen iz navedenega ocenjevalnega poročila strokovnjaki držav članic in predstavniki Komisije pripravijo priporočila, v katerih navedejo ukrepe za odpravo kakršnih koli pomanjkljivosti, ugotovljenih med ocenjevanjem, in prednostne naloge za njihovo izvajanje ter primere dobrih praks, kjer je to ustrezno.

2. Komisija Svetu predloži predlog za sprejetje priporočil iz odstavka 1.

3. Svet priporočila iz odstavka 1 sprejme ter jih pošlje Evropskemu parlamentu in nacionalnim parlamentom.

Člen 16

Nadaljnje ukrepanje in spremljanje

1. Ocenjena država članica v treh mesecih od sprejetja priporočil iz člena 15 Komisiji in Svetu predloži akcijski načrt za odpravo vseh pomanjkljivosti, ugotovljenih v ocenjevalnem poročilu. Če se v priporočilih ugotovi, da ocenjevana država članica resno zanemarja svoje obveznosti, mora navedena država članica akcijski načrt predložiti v enem mesecu po sprejetju teh priporočil. Komisija ta akcijski načrt pošlje Evropskemu parlamentu.

2. Komisija po posvetovanju s skupino za obiske na kraju samem ali skupino za vprašalnik, kot je primerno, svojo oceno ustreznosti akcijskega načrta predstavi Svetu v enem mesecu po prejetju akcijskega načrta od ocenjene države članice. Druge države članice so pozvane, naj dajo pripombe na akcijski načrt.

3. Ocenjena država članica Komisiji poroča o izvajanju svojega akcijskega načrta v šestih mesecih po sprejetju priporočil, nato pa ji poroča vsake tri mesece, dokler akcijski načrt ni izveden v celoti.

4. Ne glede na šestmesečni rok za poročanje o izvajanju akcijskega načrta iz odstavka 3 ocenjevana država članica, za katero je bilo v priporočilih ugotovljeno, da hudo zanemarja svoje obveznosti, o izvajanju svojega akcijskega načrta poroča v treh mesecih od sprejetja priporočil.

5. Odvisno od resnosti ugotovljenih pomanjkljivosti in ukrepov, sprejetih za odpravo teh pomanjkljivosti, lahko Komisija predvidi napovedane ponovne obiske na kraju samem za preverjanje izvajanja akcijskega načrta. Komisija pozove vsaj štiri strokovnjake, ki so sodelovali pri obisku na kraju samem, naj sodelujejo pri ponovnem obisku. Komisija lahko pozove opazovalce, da sodelujejo pri ponovnem obisku. Komisija določi program ponovnega obiska. Ocenjena država članica se obvesti o programu vsaj mesec dni pred predvideno izvedbo ponovnega obiska. Komisija lahko predvidi tudi nenapovedane ponovne obiske na kraju samem.

6. Komisija redno obvešča Evropski parlament in Svet o izvajanju akcijskih načrtov ali ukrepov za izboljšanje iz tega člena.

7. Če obisk na kraju samem razkrije resno pomanjkljivost, ki velja za resno grožnjo javnemu redu ali notranji varnosti na območju brez nadzora na notranjih mejah, Komisija na lastno pobudo ali na zahtevo Evropskega parlamenta ali države članice o tem čim prej obvesti Evropski parlament in Svet.

8. Če je ugotovljeno, da država članica izpolnjuje zahteve, vendar priporočila vsebujejo navedbe o morebitnem dodatnem izboljšanju v skladu s členom 14(3)(b), ocenjevana država članica Komisiji predloži svojo oceno morebitne uresničitve teh navedb v šestih mesecih po sprejetju priporočil.

Člen 17

Občutljive informacije

Člani skupine za obiske na kraju samem in skupine za vprašalnik vse informacije, ki jih pridobijo med opravljanjem svojih dolžnosti, obravnavajo kot zaupne. Ocenjevalna poročila, pripravljena po obiskih na kraju samem, v skladu z veljavnimi varnostnimi pravili dobijo oznako EU RESTRICTED/RESTREINT UE. Oznaka ne pomeni, da poročil ni mogoče dati na voljo Evropskemu parlamentu. Posredovanje informacij in dokumentov, ki se Evropskemu parlamentu pošljejo v skladu s to uredbo, ter ravnanje z njimi se obravnavata v skladu s pravili o pošiljanju tajnih podatkov in ravnanju z njimi, ki se uporabljajo za izmenjavo podatkov med Evropskim parlamentom in Komisijo. Komisija po posvetovanju z zadevno državo članico odloči, kateri del ocenjevalnega poročila se lahko objavi.

Člen 18

Pogoji za sodelovanje Združenega kraljestva in Irske

1. Strokovnjaki iz Združenega kraljestva in Irske lahko sodelujejo le pri ocenjevanju tistih vidikov schengenskega pravnega reda, pri katerih smeta ti državi sodelovati.

2. Ocenjevanja iz člena 4(1) zajemajo le učinkovitost in uspešnost uporabe tistih vidikov schengenskega pravnega reda v Združenem kraljestvu in na Irskem, pri katerih smeta ti državi sodelovati.

3. Združeno kraljestvo in Irska sodelujeta pri sprejemanju priporočil s strani Sveta, kakor je določeno v členu 15(3), le v zvezi s tistimi deli schengenskega pravnega reda, pri katerih smeta ti državi sodelovati.

Člen 19

Obveščanje nacionalnih parlamentov

Komisija obvesti nacionalne parlamente o vsebini in rezultatih ocenjevanja.

Člen 20

Poročanje Evropskemu parlamentu in Svetu

Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži letno celovito poročilo o ocenjevanjih, izvedenih v skladu s to uredbo. To poročilo se objavi in vključuje informacije o ocenjevanjih, izvedenih prejšnje leto, sklepnih ugotovitvah iz vsakega ocenjevanja in stanju v zvezi z ukrepi za odpravljanje pomanjkljivosti. Komisija navedeno poročilo pošlje nacionalnim parlamentom.

Člen 21

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011. Če odbor ne da mnenja, Komisija ne sprejme osnutka izvedbenega akta in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 22

Pregled

Komisija izvede pregled delovanja te uredbe in Svetu predloži poročilo v šestih mesecih po sprejetju vseh poročil v zvezi z ocenjevanji, vključenimi v prvi večletni ocenjevalni program iz člena 5(5). Takšen pregled zajema vse elemente te uredbe, vključno z delovanjem postopkov sprejemanja aktov v okviru ocenjevalnega mehanizma. Komisija navedeno poročilo pošlje Evropskemu parlamentu.

Člen 23

Prehodne določbe in razveljavitev

Brez poseganja v drugi in tretji odstavek tega člena se Sklep z dne 16. septembra 1998 razveljavi z učinkom od 26. novembra 2013.

Del I Sklepa iz prvega odstavka se še naprej uporablja do 1. januarja 2016 v zvezi z ocenjevalnimi postopki držav članic, ki so se začeli 26. novembra 2013.

Del II Sklepa iz prvega odstavka se še naprej uporablja do 27. novembra 2014 v zvezi z ocenjevalnimi postopki držav članic, ki so se začeli 26. novembra 2013.

Člen 24

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Luxembourgu, 7. oktobra 2013

Za Svet

Predsednik

J. BERNATONIS

Izjava Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije

Evropski parlament, Svet in Komisija pozdravljajo sprejetje Uredbe o spremembi Zakonika o schengenskih mejah za zagotovitev skupnih pravil o začasni ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah v izrednih razmerah ter Uredbe o vzpostavitvi ocenjevalnega in spremljevalnega mehanizma za preverjanje uporabe schengenskega pravnega reda. Menijo, da sta ta nova mehanizma ustrezen odgovor na poziv Evropskega sveta, ki se je v sklepih z dne 24. junija 2011 zavzel za izboljšanje sodelovanja in vzajemnega zaupanja med državami članicami v schengenskem območju ter za učinkovit in zanesljiv sistem spremljanja in ocenjevanja, da se zagotovijo uveljavljanje skupnih pravil ter okrepitev, prilagoditev in razširitev meril na podlagi pravnega reda EU, pri čemer je opozoril, da je treba evropske zunanje meje upravljati učinkovito in dosledno na podlagi skupne odgovornosti, solidarnosti in praktičnega sodelovanja.

Menijo tudi, da bo ta sprememba Zakonika o schengenskih mejah okrepila usklajevanje in sodelovanje na ravni Unije, pri čemer bo zagotovila merila za vsakršno ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah s strani držav članic, pa tudi mehanizem na ravni EU za odzivanje v resnično kritičnih razmerah, ki bi lahko ogrozile delovanje celotnega območja brez nadzora notranjih mej.

Poudarjajo, da je ta novi ocenjevalni sistem mehanizem na ravni EU, ki bo zajel vse vidike schengenskega pravnega reda in pri katerem bodo sodelovali strokovnjaki iz držav članic, Komisije in ustreznih agencij EU.

Zavedajo se, da se je treba o vsakem prihodnjem predlogu Komisije za spremembo tega ocenjevalnega sistema posvetovati z Evropskim parlamentom, da bi se pred sprejetjem končnega besedila čim bolj upoštevalo njegovo mnenje.

EUR-Lex (http://new.eur-lex.europa.eu) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Več informacij o Evropski uniji najdete na spletišču http://europa.eu.

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL